

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

50. ČÍSLO / XXIV. ROČNÍK

12 Kč • 0,60 €

18. PROSINCE 2016

Z obsahu:

**Modlit se k Bohu
za živé i zemřelé**

Katecheze

Svatého otce Františka
při generální audienci
30. listopadu 2016

- strana 2 -

**Krátká historie
modlitby Anděl Páně**

- strana 4 -

Opomíjení:

hřích dnešní doby (2)

P. François Zannini

- strana 5 -

**Křesťané jsou v Evropě
i ve světě utiskováni**

- strana 7 -

Nemiluješ LGBT?

Za citaci Bible pokuta

- strana 8 -

**Síla větší než
sebevražední atentátníci**

- strana 9 -

**Mystické Město Boží -
Vtělení (3)**

Služebnice Boží sestra
Marie od Ježíše z Agredy

- strana 10 -

**Iniciativa „Duchovní
setkání u mariánských
sloupů v České republice
za pokoj v zemi a svěřeni
obcí do péče Matce Boží“**

- strana 11 -

**Suma o darech
svatého Josefa (53)**

- strana 12 -

Zvěstování, mozaika na průčelí kapucínského kostela v Olomouci

Modlit se k Bohu za živé i zemřelé (Řím 8,25-27)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci

30. listopadu 2016, Řím, aula Pavla VI.

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Dnešní katechezi končíme cyklus věnovaný milosrdenství. Katecheze se končí, avšak milosrdenství musí pokračovat! Děkujeme Pánu za toto všechno a uchovávejme to v srdci jako útěchu a oporu. Poslední ze skutků duchovního milosrdenství požaduje *modlit se za živé i zemřelé*. K němu můžeme přiřadit i poslední skutek tělesného milosrdenství, který vybízí k *pohřbívání zemřelých*. Tento požadavek může vypadat podivně, avšak v některých zónách světa, kde se žije pod knutou války a bom-

bardování, které ve dne v noci rozsévají strach a žnou nevinné oběti, je tento skutek smutně aktuální. Bible k tomu podává krásný příklad Tobiáše, který riskuje život, když přes zákaz krále pohřbívá mrtvé (srov. Tob 1,17-19; 2,2-4). Také dnes někteří riskují život, aby mohli pohřbívát ubohé oběti válek.

Tento skutek tělesného milosrdenství tedy není našemu každodennímu životu cizí. Přivádí nás k zamyšlení nad tím, co se stalo na Velký pátek, když Panna Maria s Janem a několika ženami stáli pod Ježíšovým křížem. Po Ježíšově smrti

přišel Josef z Arimatie, boháč a člen velerady, který však byl Ježíšovým učedníkem, a poskytl mu nový hrob, vytesaný ve skále. Osobně šel za Pilátem a požádal o Ježíšovo tělo. Byl to velký skutek milosrdenství prokázaný s velkou odvahou (srov. Mt 27,57-60)! Pro křesťany je pohřeb skutkem zbožnosti, ale také velké víry. Ukládáme do hrobu těla svých drahých s nadějí na jejich vzkříšení (srov. 1 Kor 15,1-34). Tento obřad má v našem lidu nadále velkou sílu, je velmi živý a zvláštní odezvu má v tomto měsíci

Pokračování na str. 13

Panna porodí syna, kterému dájí jméno Emanuel, což znamená „Bůh s námi“. Ta noc, kdy budeme oslavovat narození toho dítěte, se blíží.

Bůh s námi... Toto jméno v sobě skrývá vše podstatné, co jsme schopni svým lidským intelektem poznat a pochopit, pokud jde o Osobu Trojjediného Boha – živý předmět naší víry. Tak si můžeme mj. stále uvědomovat, že Bůh člověka od jeho stvoření až dodnes nikdy neopustil. Ani tehdy, když člověk v ráji neposlechl Boha a neodolal ďáblu pokušení – Bůh hned slibuje vykoupení, vítězství nad ďáblem (srov. Gn 3,15). Celé dějiny Starého i Nového zákona, prvotní církve, stovky dalších let až po dnešní den – to je jedno velkolepé svědectví o Boží neustálé přítomnosti ve světě, i když On sám je neviditelný.

Adventní čas je vhodnou dobou k rozjímání o Božím zaslíbení Vykupitele a jeho naplnění skrze pokornou dívku z Nazareta, Pannu Marii. Denní připomínkou Spasitelova příchodu na svět v lidském těle je nám modlitba Anděl Páně. I když současné formulace jednotlivých invokací jsou známy až z 2. pol. 16. století, historie této modlitby je mnohem starší (str. 4-5) a je dobré i o ní něco vědět, neboť historie je učitelkou života, v tomto případě života modlitby.

Editorial

Zkušenost, že Bůh své sliby plní, má jistě každý, kdo se s důvěrou svěřil do Božích rukou. A jestliže se jeho spása realizovala skrze Pannu Marii, která porodila Božího Syna, a jestliže se Panna Maria v dějinách církve zjevuje také proto, aby lidí vyzvala k zasvěcení se jejímu Neposkvrněnému Srdci, pak si můžeme si být jisti, že kdo se takto zasvětil, bude osobním svědkem mnoha Božích zázraků již zde na zemi. Vždyť tak to slíbil Bůh už v ráji: Žena, Panna Maria, bude drtit hlavu šimě ďáblu. Často jsou to zázraky skryté, určené k osobnímu užtku člověka. Ale pro povzbuzení a připomenutí, co je dobré učinit, aby člověk mohl zvítězit nad zlem, Bůh uskutečňuje i zázraky zjevné – jako letos v Libanonu. (str. 9) Pro Boha není nic nemožné!

Každého člověka zve Bůh k individuální cestě ke spáse. Existují různé katolické spirituality, jež jsou více či méně blízké konkrétnímu člověku. Ale jsou také prostředky na cestě spásy univerzálně zaručené, a zvláště v dnešní tak zmatené době je nanejvýš žádoucí jich využívat. P. François Zannini vysvětluje, že hřích opomíjení vychází ze stra-

chu člověka převzít zodpovědnost sám za sebe a angažovat se ve službě životu. (str. 5-6) Nabízí se pak otázka, zda nepřijetí Božích výzev, daných tak často i skrze Pannu Marii, není vyjádřením onoho strachu, neboť pochopitelně jde o obrovský zásah do našeho života – dá se předpokládat, že si již nebudeme moci „dovolit“ to, co děláme ještě ve své nezodpovědnosti. Je to vlastně strach, že si nechám Bohem formovat svědomí, že se změním, protože to už nebudu já, kdo má hlavní slovo při jeho formaci.

Nejen zprávy o hromadném utiskování křesťanů, ale také jiných lidí, (str. 7) či konkrétní příběhy jednotlivců (str. 8-9) vzbuzují logicky stále větší obavy z toho, do čeho tento vývoj vyústí. Křesťan sice může sdílet tyto obavy, je však zároveň nositelem naděje (nebo aspoň by jím měl být), že Bůh v Osobě Otce, Syna a Duchu Svatého je zde s námi a že ten, kdo v Něho uvěří a přijme Ho jako věčnou Pravdu, je na nejlepší cestě k věčnému štěstí, ke spáse. Dítě, pro něž se našlo místo jen v chudém chlévě, je pak důkazem, že nezáleží na tom, co si myslí člověk, ale že svět řídí Boží prozřetelnost. A pro ni žijeme, za ni bojujeme a s ní v srdci, kež Bůh dá, také jednou zemřeme!

Daniel Dehner

Dnešní neděle je posledním stupněm přípravy k oslavě velkého vánočního mystéria. Právě dnes tě chce Duch Svatý naučit způsobu, jak přistupovat k nejhlubšímu tajemství. Žalmista ve svém hymnu, který dnes v mešní liturgii zpíváš, představuje tajemství jako *výstup na Hospodinovu horu*.⁽¹⁾ Na tak svaté místo, na místo tajemství může vystoupit jen ten, *kdo má nevinné ruce a čisté srdce*.⁽²⁾ Vypros si od Ducha Svatého, aby ti pomohl splnit tyto nezbytné podmínky.

Evangelista tě zavádí do Nazareta, kde se Maria v pokoře a úctě připravuje na svůj veliký den. V jejím mateřském lůně tiše vyrůstá Ten, *k jehož obrazu a podobě*⁽³⁾ jsi byl stvořen. Nechápej to jen v tom smyslu, že se tu Bůh připodobnil člověku, nýbrž spíše tak, že nám nyní tím nejlidštějším způsobem přibližuje svůj vlastní obraz, který se má zrcadlit v člověku, aby už samotný počátek lidského života odpovídal vzoru a předloze jeho nejvyšší čistoty, lásky a úcty, jakou nám ve svém Synu zjevuje sám Bůh. Bůh zde nastupuje lidskou cestu člověka, abys neztrácel ze zřetele, že každý člověk již svým počítím vstupuje na vznešenou cestu, kterou předznamenal a posvětil sám Bůh. Může být někdo tak opovážlivý, aby životu klíčovému podle Božího obrazu kladl svévolně překážky, nebo se na něm dopouštěl dokonce násilí?

Od chvíle, kdy Maria již nemůže před lidským zrakem zatajit své nastávající mateřství, je její víra v Boha vystavena krajní zkoušce. Ale nemalé zkoušce je vystaven také vztah a vzájemná důvěra dvou nejčistších a nejsvětějších snoubenců. Mladíčká Panna a Matka ví, co Zákon ukládá Josefovi, a nemá jinou oporu než slovo, které přijala od anděla. Chápeš, co znamená Josefův úmysl, že svou snoubenku nevydá soudu, ale tajně ji propustí? Že navzdory lidské logice doufá v její nevinu a čistotu a chce ji uchránit od nehoršího. Jeho *nevinné ruce a čisté srdce* mu nedovolují, aby o Marii jakkoliv pochyboval, tím méně, aby po ní hodil kamenem. Přijímá nečekanou skutečnost, i když je těžká jako balvan. Josef dokáže uznat, že jsou záhady, kterým nemusí rozumět, a proto se sklání před Mariiným tajemstvím. Ustupuje s tichou a pokornou úctou, aby udělal místo Neznámému.

Světlo důvěry

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Neboj se přijmout Marii.

Právě pro tuto svou spravedlnost a úctu k tajemství se stává Mariin snoubenec hodným, aby se stal účastníkem toho největšího tajemství. Komu jinému může Bůh svěřit svou Matku, ne-li tomu, kdo skutkem dosvědčuje, že miluje Marii nejčistší a nejopravdovější láskou? Kdo jiný může nastoupit na místo Otce, ne-li ten, kdo umí s nejpokornější úctou ustoupit tam, kde je třeba udělat místo Nejvyššímu?

Všemohoucí posílá k Josefovi svého anděla. Bůh má dostatek posluš a způsobů, aby v pravou chvíli zjevil svou vůli. Vysvětlení, jakého se spravedlivému tesaři dostává, by ovšem pouhému lidskému rozumu nestačilo. Je proto adresováno víře, která vidí i tam, kam rozum nikdy nedohlédne. *Neboj se, Josefe, přijmout Marii* a spolu s ní i nové poslání: tebe jsem si vyvolil, abys *dal jméno Bohu*. Všimni si, že tento spravedlivý nemá vůbec žádné otázky. Jeho mlčení je nejlepším svědectvím, že se dokonale zřiká sám sebe. Nejdříve se velkodušně zřekl své snoubenky, a když mu spolu s ní Otec svěřuje i svého Syna, zřiká se sám sebe a dokonale se zasvěcuje Bohu. Souhlasí se svým nečekaným posláním, ačkoliv i ono je pro něho velkým tajemstvím. Kdo má opravdovou pokoru, nebojí se v plné důvěře spolehnout na Boha.

Josef tedy přijímá k sobě Marii zázračně proměněnou. Jeho panické a spravedlivé srdce od počátku tušilo, že jeho snoubenka v sobě skrývá velké tajemství. Pro jeho uctívou zdrženlivost se mu dostane nejvyšší cti, že přivítá ve svém domě samotného Mesiáše. I Maria přistupuje k ženičovi Bohem proměněnému. On se jí zasvětil nejdokonaleji, aby v ní sloužil Nejvyššímu. To, co je od nynějška bude spojovat, je nejduchovnější a nejryzejší láska k Dítěti, které se jmenuje *Bůh s námi*. Je to vztah, jaký tělesný člověk nikdy nepochopí, stejně jako nikdy nepochopí, co je to Bohu zasvěcený život v celibátu a v panenství.

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 7,10-14

Hospodin promluvil k Achazovi (skrže proroka Izaiáše): „Vyžádej si znamení od Hospodina, svého Boha, ať hluboko v podsvětí, či nahoře na výšinách!“ Achaz však řekl: „Nebudu žádat, nebudu pokoušet Hospodina.“

Tu pravil Izaiáš: „Slyšte tedy, Davidův dome! Nestačí vám omrzovat lidi, že omrzujete i mého Boha? Proto vám dá znamení sám Pán: Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Emanuel (to je »Bůh s námi«).“

2. čtení - Řím 1,1-7

Pavel, služebník Ježíše Krista, povoláný za apoštola, určený k hlásání radostné zvěsti. Bůh ji už předem slíbil ústy svých proroků ve svatém Písmě o svém Synu. Ten pochází jako člověk z rodu Davida, duchem svatosti se prokázal jako mocný Boží Syn tím, že vstal z mrtvých: Ježíš Kristus, náš Pán. Od něho jsme dostali milost i apoštolské poslání, abychom na oslavu jeho jména přivedli k ochotnému přijetí víry všechny národy.

Dokončení na str. 13

Poděkuj Duchu Svatému za dílo milosti, které dává světu v této nejčistší dvojici. Poděkuj mu za Josefovu spravedlnost, která tak výmluvně promlouvá beze slov, samotnými skutky. Uč se od Josefa takovému mlčenlivému apoštolátu.

I ty *patříš k těm, které si Ježíš povolal*. Znamená to *být povolán do stavu svatých*, do jejich společenství. Neboj se říct své ano ani tváří v tvář tajemství. I pro tebe platí andělova výzva: *Neboj se přijmout k sobě Marii*. Je s ní „Bůh s námi“ a všechno, co je v Marii, *je z Ducha Svatého*. Skloň se před tajemstvím Prostřednice všech milostí, kterou si Bůh vyvolil jako cestu Boha k člověku a člověka k Bohu. Dívej se na ni Josefovým očima a zasvěť se spolu s ním zcela a bezvýhradně její službě. Otevíráš tak cestu k uskutečnění Božího tajemství. *Ten, kdo ji nalézá, najde život a zalíbení u Hospodina.*

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Ž 24,3; ⁽²⁾ Ž 24,4;

⁽³⁾ srov. Gn 1,26

Krátká historie modlitby Anděl Páně

Počátek mezi tradicí a dokumenty

Mariánská modlitba Anděl Páně byla současně podoby okolo 16. století. Po dlouhou dobu byla známa a opětovně poznávána, i když v různé formě, jako „modlitba pokoje“. Na německy mluvícím území se označovala zvláštním rčením „zpěv pokoje“.

Připomeňme si, že modlitba Anděl Páně byla zavedena jako výlučně večerní mariánská modlitba. Potom se začala modlit také ráno a nakonec v poledne.

Podle některých tradic, které ale nebyly doloženy ve spolehlivých dokladech, byla modlitba Anděl Páně vyzdvížena Urbanem II. (papež v letech 1088–1099). Byla předepsána na konciliu v Clermontu na poděkování svatě Panně za křížové výpravy. Jiní badatelé připisují zásluhu výpravy. Jiní badatelé připisují zásluhu Řehoři IX. (papež v letech 1227–1241). Vyskytla se totiž teorie, pro niž hovořilo mnoho důkazů (náписy na zvonech znamenávající dobu), také důkaz archeologický, zejména v Německu, že bylo zvy-

kem zvonit během pozdvihování při mši a v době večerní modlitby Anděl Páně.

Každopádně první jistá zmínka o Anděl Páně večer se nachází u příležitosti generální kapituly bratří minoritů v Pise (1263). V jedné kronice se píše: „Na generální kapitule v Pise bylo po rozhovorech rozhodnuto, že bratři doporučí lidu Pozdrav andělský večer, když zvony zvoní k modlitbě, protože se věří, že v tu dobu byla Maria pozdravena andělem.“ Ve středověku bylo vskutku rozšířené mínění, že Slovo se stalo tělem v hodině večerní.

Ve 13. století v Miláně, zásluhou bratří minoritů, se rozšířil zbožný zvyk modlit se za zvuku zvonů večer Zdravas, Maria („jako první začali tlouci na zvony k Ave Maria na veřejnosti“).

A tak se dělo v mnoha jiných oblastech Evropy. Všichni badatelé se shodují, že zpěv večerního Zdravas se dá datovat do prvních let 13. století. V Maďarsku byl nalezen dokument biskupů, který roku 1307 doporučoval věřícím recitovat večer třikrát Zdravas, když slyšeli zvonit („při cinkání“). Ve Frankfurtu nad Mo-

hanem se v roce 1317 kapitulní bratři způsobili způsobu zpívat Zdravas večer. Ve 14. století bylo v městě Luzernu zakázáno tančit večer po Zdravas.

Anděl Páně přichází do Říma

Slavný německý mariolog Anton Joseph Binterim z Düsseldorfu (19. 9. 1779 – 17. 5. 1855) tvrdil, že Jan XXII. (papež v letech 1316–1334) chválil zvyk v některých francouzských kostelech zpívat modlitbu večer a připustil shovívavost s těmi, kteří v pokoře zpívají Zdravas třikrát. Tentýž Jan XXII. nařídil roku 1318, že při každodenním večerním zvonění v Římě je třeba pozdravit Pannu Marii trojím Zdravas. Tento způsob se rychle rozšířil v Itálii a v celé Evropě, bez ustáleného pravidla, a proto recitování tří Zdravasů při zvonění Anděl Páně bylo různé podle krajů. V Anglii se zvonilo vždy v 18 hodin, v Paříži až do 15. století v 21 hodin.

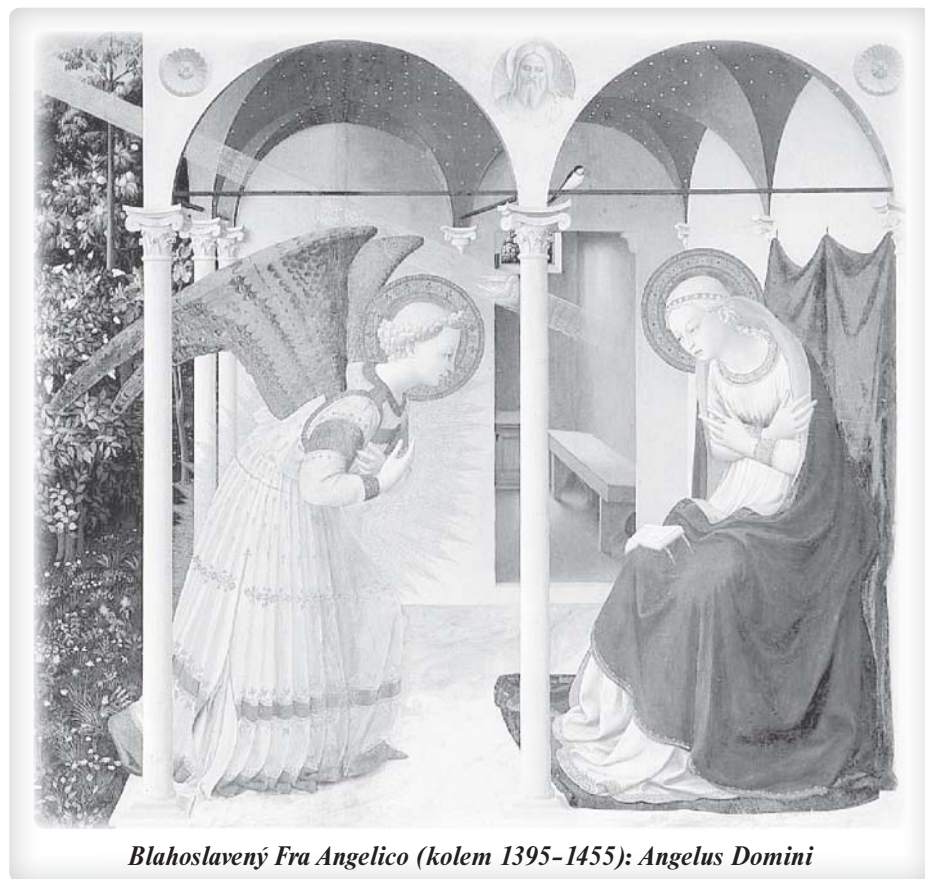
Ranní Anděl Páně

V jistém dokumentu města Parmy (*Chronica Parmensis*) čteme, že v roce 1317 se zavádí trojí rozezvučení zvonů ráno a že biskup určil věřícím recitovat při zvonění třikrát Otče náš a třikrát Zdravas.

Synoda v Lavauru (1368) zavazovala faráře pod trestem exkomunikace, aby nechali rozeznít zvony ráno a večer. Svědectví a podobné dokumenty, jež nejsou datovány, všechny lze chápat jako svědectví, že v polovině 15. století bylo obvyklé modlit se Anděl Páně ráno v celé Evropě. Svatý Antonín z Florencie, biskup, toto podrobně potvrzuje ve své Sumě.

Anděl Páně v poledne

Tento způsob byl zaveden mnohem později a zdá se, že má počátek ve Francii. Dokument z roku 1460 obsahuje sdělení o závazné závěti, založené v Le Puy, kde se doporučovalo zvonit k Zdravas, Maria třikrát denně. Dříve se sice zvony stejně rozeznávaly v poledne, ale za různými účely. Mezi nimi převládalo dosažení zvláštní ochrany proti Turkům, kteří tenkrát ohrožovali Evropu. Četné a vyčerpávající jsou pontifikální dekrety vyhlášené za účelem doporučit věřícím tento úmysl. Ve Francii byly prová-

Blahoslavený Fra Angelico (kolem 1395–1455): *Angelus Domini*

děny pontifikální předpisy s variantou: modlit se třikrát Zdravas za mír. Tato zvláštnost vysvětluje, jak v tomto národě, dříve než jinde, zvuk zvonů v poledne sloužil k upozornění na hodinu modlitby Anděl Páně.

V Itálii byla zavedena modlitba Anděl Páně v poledne v Imole v roce 1506 a svatý Karel Boromejský o tom mluví v „Instrukcích pro kazatele“.

V Anglii bylo Anděl Páně zavedeno za pontifikátu Sixta IV. (papež v letech 1471–1484) na žádost manželky Jindřicha VII., královny Alžběty.

Do Německa přišlo Anděl Páně v poledne poněkud se zpožděním, poněvadž protestanté obviňovali katolíky z „přemrštěného uctívání“ Panny Marie.

Současnost

Nám důvěrně známé Andělské pozdravení vykrystalizovalo v časově dlouhém procesu. Anděl Páně v dnešní podobě nalezneme poprvé v *Officium Parvum Beate Virginis Mariae* – v *Malých hodinách bl. Panny Marie*, vydaných za papeže Pia V. v roce 1571. Průvodní modlitba, která se používá při večerním a potom i při ranním a poledním zvonění, se všeobecně prosadila od konce 16. století. Ale ve skutečnosti trojnásobné každodenní zvonění k Anděl Páně dosáhlo úplného rozšíření až za pontifikátu Benedikta XIII. (papež v letech 1724–1730), kdy byla přijata jednotná formulace modlitby Anděl Páně pro celou církev, která je dnes všeobecně známá.

Nejstarším dosud známým dokumentem, který obsahuje současnou formulaci Anděl Páně, je katechismus vytištěný v Benátkách v roce 1560. V něm čteme, že Pavel III. (papež v letech 1534–1549) vydal povolení pro Neapol těm, kteří by praktikovali tuto zbožnou modlitbu.

Dnes se modlitba Anděl Páně (nebo Zdravas, Královno v době mezi Velikonoce a Letnicemi) ve světě spojuje s papežem a setkáním s jeho učitelským úřadem, když v poledne v Římě nebo v Castel Gandolfu pozdravuje věřící z okna apoštolského paláce. Tím je zvlášť zdůrazněn význam této modlitby: Hlásá, že je to modlitba celé církve.

*Z němčiny přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Opomíjení: hřích dnešní doby (2)

Abychom správně porozuměli hříchu opomíjení, zanedbávání, musíme se vrátit k teoretické definici hříchu. Definovat hřích znamená rozlišovat mezi dědičným a osobním hříchem. Poznali jsme, že dědičný hřích se připisuje neposlušnosti Adama a Evy a přenáší se přes generace na všechny jejich potomky. Protože křest smazává jenom dědičný hřích⁽¹⁾, ale ponechává sklon ke hříchu, může se člověk dopouštět osobních hříchů, které vznikají z jeho vlastní vůle.

Osobní hřích se dělí na dva druhy hříchů: na příležitostný hřích a na zvykový hřích.

Příležitostný hřích je čin nebo opomenutí, které odporuje Desateru Božích přikázání a církevním přikázáním, zkrátka morálním zákonům.

Zvykový hřích je sklon, který zůstává v duši následkem příležitostního hříchu. Když se často opakuje a vychází ze závislosti na zlu, je to neřest.

Příležitostný hřích se definuje také podle různých podmínek: porušené přikázání, vyvolaná příležitost, druh předmětu, působení atd. Ale co se našeho tématu týká, je podle morálních teologů příležitostný hřích vinou nebo uskutečněným činem, když je porušeno negativní přikázání Desatera nebo morálního zákona, jako je úcta k Bohu, svěcení neděle, úcta k rodině atd.

Poznali jsme tedy, že hřích opomíjení znamená neodpovídat na volání Boží, když nás zve, abychom Ho milovali uctíváním jeho osoby, svěcením neděle, cvičením se ve spravedlnosti a láskyplným chováním ke své rodině a v lásce k našim bližním.

Proto nám Ježíš připomíná, že hřích opomíjení je hlavně hříchem z nedostatku lásky: Na jedné straně je to odmítnutí brát Boha v jeho moudrosti a dobrotě a milovat Ho v jeho svaté vůli, a na druhé straně je to odmítnutí považovat naše bratry za své druhé já a opravdu je milovat, aby byli od nás přijímáni, což jim přísluší pro jejich důstojnost, že jsou lidmi a dětmi Božími.

Hřích opomíjení se týká hlavně zákona lásky Kristovy, která nám připomíná, že máme „milovat Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí a svého bližního jako sebe samého“ (srov. Mt 22,36–39). Hřešit opomíjením dále znamená neplnit svoji povinnost vůči Bohu, k sobě samým a k bližním ze zbabělosti, ze strachu, z lenosti dávat své dary a ctnosti ke všeobecnému blahu, k posvěcení a ke slávě Boží.

Neboť Bůh nám daroval nezasloužené hřivny, které máme užívat ke spáse lidí i ke své spáse. Přispívá to ke cti Boží, vždyť „živý člověk je slávou Boží a život člověka je pohledem na Boha,“ jak říká svatý Irenej. Ale když neplníme svoji povinnost, abych zachránil sebe a spolu se sebou také ostatní tím, čím jsem a co umím, jak mohu pak sloužit Kristu v pravdě vším svým bohatstvím a svými schopnostmi, které mi On dal?

Hřích opomíjení je hříchem, který se v našem současném světě všude šíří, protože lenost a zbabělost jedněch působí zotročení, nevědomost a smrt jiných. Bible je plná příkladů tohoto hříchu a Ježíš jej v evangeliu vícekrát připomíná.

Biblické příklady hříchu opomíjení

V dějinách spásy se vyskytovaly tyto hříchy vždycky a židovská moudrost Starého zákona připomíná lidem, že člověk má mluvit, když je jeho slovo potřebné a může vést lid Boží k dobrému: „Nezamlčuj slovo, když může zachránit, a neskrývej svou moudrost.“ (Sir 4,23)

V evangeliu najdeme více odstavců, jež mluví o hříchu opomíjení, který Kristus přísně kárá.

Těm pošetilým pannám, které neměly dostatek oleje, aby čekaly na ženicha – to znamená, které dostatečně nemilovaly, aby Bohu a svým sourozencům opravdu posloužily – Pán odpovídá: „Vpravdě vám říkám, neznám vás!“ (Mt 25,12)

Tomu muži, který měl jenom jeden talent a zakopal jej a svému pánu vrátil, aniž by k němu něco získal, Ježíš řekl: „Špatný a líný služebník! Měl jsi mé peníze uložit u peněžníků a při návratu bych si byl vybral, co mi patří, i s úrokem. Vezměte mu tedy jeho hřivny a dejte jej tomu, jenž

► má těch deset talentů. Neboť každému, kdo má, bude dáno a on bude mít ještě víc; ale tomu, kdo nemá, bude vzato i to, co má.“ (srov. Mt 25,26-29)

Pán pokáral tohoto lenocha, že ze své hřivny nevydobył žádný zisk, že se nesnažil o rozmnožení toho, co dostal od Boha pro sebe a pro ostatní lidi. Proto mu Kristus odebere, co dostal, a dá těm, kteří dostali více a svůj dar uměli rozmnožit k dobru duší a ke slávě Boží.

Pán vytýká zákoníkům a farizeům jejich pochybení v důležitých bodech Zákona, zatímco se zabývají nepodstatnými věcmi: „Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Odvádíte desátek z máty, z kopru a z kmínu, a nedbali jste na důležitější věci v Zákoně, na spravedlnost, milosrdenství a věrnost; podle toho bylo třeba se řídit a to druhé nezanedbávat.“ (Mt 23,23)

Při posledním soudu splatí Kristus každému podle života, který člověk vedl, a paradoxně se Kristus zaměřuje nikoliv na to, co člověk udělal, ale na to, co zanedbal, co měl doplnit ke své spáse a ke spáse svých bratrů.

„Neboť jsem měl hlad, a nedali jste mi najíst, měl jsem žízeň, a nedali jste mi napít, byl jsem cizinec a nepřijali jste mě, nahý, a neoblékli jste mě, nemocný a uvězněný, a nenavštívili jste mě... Vpravdě vám říkám, pokud jste to neudělali jednomu z těchto nejmenších, neudělali jste to ani mně.“ (Mt 25,42-45)

Také svatý Pavel připomíná v listu Korintánům, že nebeská odměna má vztah k lásce, kterou projevujeme na zemi: „Kdo skoupě seje, skoupě také sklídí; kdo štedře seje, štedře také sklídí.“ (2 Kor 9,6)

Příčiny hříchů opomíjení, zanedbávání

Hlavní příčiny hříchů opomíjení spočívají v tomto:

Zaprvé - v požadavku člověka na nezávislost, že se chce vymukat ze svého omezení tvora a svými požadavky chce přesáhnout to, čím může být.

Zadruhé - v pokušení od ďábla. Démon pokouší člověka stále a naléhá na něho, aby se rovnal Bohu a stal se na Něm nezávislým. A co se týká našich hříchů, popouzí k mlčení a nejednání, abychom se vyhnuli konfliktům se světem.

Zatřetí - v duchu světa, který člověka tlačí, aby žil ve strachu před tím, že se bu-

Francouzský soud rozhodl: Usmívající se děti s Downovým syndromem na veřejnost nepatří

Francouzská Státní rada potvrdila zákaz veřejného vysílání filmu s dětmi s Downovým syndromem. O zrušení zákazu žádala *Nadace Jérôme Lejeune*, která žalovala Vyšší radu pro audiovizuální vysílání za cenzuru spotu „Dear Future Mom“.

Spot „Dear Future Mom“ (Milá nastávající maminko) má již více než 7,5 milionu zhlédnutí. Vystupují v něm usmívající se děti a mladí lidé s Downovým syndromem, kteří ujišťují těhotné ženy, že jejich děti mohou být šťastné. Spot vyrobila v roce 2014 italská organizace *CoorDown* pro Světový den Downova syndromu.

Podle francouzské Státní rady je spot adresovaný těhotným ženám, které uvažují o podstoupení potratu, kontroverzní; usmívající se děti s Downovým syndromem mohou vyvolávat špatné svědomí u těch žen, které s podstoupením potratu souhlasily.

Jean-Marie Le Méné, prezident *Nadace Jérôme Lejeune*, vyjádřil rozhořčení nad tím, jak může někdo klást zachování a zničení lidského života na stejnou úroveň. Zdůraznil, že „ženy, které porodí nemocné dítě, svého rozhodnutí nelitují. Právě naopak. Ženy, které se rozhodnou opačně, později trpí pocity viny. Rozhodnutí Státní rady nutí lidi s Downovým syndromem, aby jejich právo na svobodu projevu ustoupilo právu na potrat.“ *Nadace Jérôme Lejeune* se obává rozšiřování eugenické ideologie ve společnosti. Již dnes je 96 % dětí s Downovým syndromem usmrceno před narozením.

Tvůrce spotu *CoorDown* spolu se *Světovou aliancí pro postižené* v médiích žádají francouzskou Státní radu, aby diskriminační zákaz zrušila. K jejich petici je možné se připojit na *Change.org*.

HPŽ ČR, 25. 11. 2016
(Zdroj: *fondationlejeune.org*)

de blamovat, ve zbabělosti, v lenosti, v lhostejnosti, ve falešném strachu z lidí a z určitého, pečlivě pěstovaného nepoznání, které nás chrání před tím, abychom jednali, protože si podsouváme nekompetentnost v této oblasti, ačkoliv nám Bůh dal schopnost být kompetentním. A konečně, když člověk nechce jednat, protože se brání milovat, nachází výmluvy. Ale když z čistého zájmu, z požadavku cti nebo z čisté lásky miluje, najde prostředky k činnosti. Jistě je tolerance dnes pohodlnou zástěrkou a dovoluje, abychom mnoho věcí akceptovali a zavírali oči před jejich následky tělesného nebo duchovního zpusťování. Skutečně dnes žijeme ve velkém měřítku moudré varování, popsané svatým Augustinem: „Když si člověk zvykne vidět všechno, snese nakonec všechno, a když si zvykne všechno snášet, přijme nakonec všechno.“ Proto dnes prožíváme, že nás nevázanost sužuje, abnormality nacházejí místo v opovržením hodných zákonech, slabošství a zbabělost člověka se stávají normou. Jako příklad můžeme uvést znásilňování, vraždy, pedofilii, rou-

hání se Bohu, libovolné násilí, zločiny na dětech a starých lidech. To všechno se děje ve společnosti, která ztratila své morální zásady a smysl pro božské věci.

Začtvrté - v žádostivosti po majetku tohoto světa, takže se člověk stává neschopným se sám odevzdávat, aby ostatní mohli žít z darů, které dostal od Boha, a aby budoval křesťanštější a šťastnější lidstvo.

Hřích opomíjení (nedbalosti) je velice přítomný v dnešním světě, protože vychází ze strachu člověka převzít zodpovědnost sám za sebe a angažovat se ve službě životu.

Člověk se nemůže šidit o samotnou pravdu a o samotnou spravedlnost, kterou je Bůh.

(Pokračování)

Z *Maria heute* 9/2016 přeložil -mp-

Poznámky:

(1) Křest smazává všechny hříchy, nejen dědičný - avšak to se týká jen těch pokřtěných, kteří jsou už rozumově schopni rozlišovat mezi dobrem a zlem. [pozn. red.]

Křesťané jsou v Evropě i ve světě utiskováni

Křesťané v Evropě i ve světě čelí útlaku a diskriminaci. Takové bylo hlavní poselství mezinárodní konference, která se konala 26. listopadu 2016 ve vídeňském arcibiskupském paláci. Konferenci pořádala organizace Observatory on Intolerance and Discrimination Against Christians ve spolupráci s dalšími nezávislými subjekty, jako např. *ADF International*, papežskou nadací *Církev v nouzi*, *Open Doors* a *Mezinárodní křesťanskou solidaritou*. Politici i náboženští představitelé při ní požádali mezinárodní společenství, aby tematické pronásledování křesťanů věnovalo náležitou pozornost.

V hlavním příspěvku uvedl zmocněnec EU pro náboženskou svobodu Ján Figel, že 100 000 křesťanů je na světě ročně zabito pro svou víru. Připomněl také německého teologa Dietricha Bonhoeffera umučeného v koncentračním táboře. Ten kritizoval mlčení a nečinnost tváří v tvář zlu a vyzval k většímu nasazení v boji proti nábožensky motivovanému pronásledování.

Podle švýcarského biskupa Stephana Turnovského nebyla situace křesťanů ve světě nikdy tak stísněná jako v současnosti. Ačkoliv v Evropě nedochází k organizovanému pronásledování, jsme přesto svědky trendu, který za-

hrnuje marginalizaci a mediální útlak. „Během akcí na podporu života dochází k násilným protidemonstracím v mnoha zemích,“ uvedl biskup příklad. Tyto protidemonstrace jsou však „jen stěží kritizovány médii“.

Evropa podle Turnovského postupně selhává v ochraně lidí, především nově přichozích křesťanských uprchlíků. „Poté, co riskovali své životy, aby se dostali do Evropy, čelí často násilí, výhrůžkám a diskriminaci na základě své křesťanské víry,“ řekl. Takové násilí však Evropa přehlíží.

Dopolední část konference byla věnována pronásledování křesťanů mimo Evropu, tj. v zemích jako je Irák, Nigérie, Severní Korea a Sýrie.

Švédský člen Evropského parlamentu Lars Adaktusson hovořil o své návštěvě Iráku, kde byl svědkem „destrukce a pohrdání vírou ostatních“, jako je například ničení posvátných symbolů, pálení knih nebo malování graffiti Islámského státu na kříže a kostelní zdi. Tyto útoky proti křesťanům vedly Adaktussona k návrhu rezoluce, která letos v Evropském parlamentu uznala systematické zabíjení křesťanů a jiných náboženských menšin na Blízkém východě za genocidu. „Nikdy nesmíme váhat

s obranou náboženské svobody,“ uvedl Adaktusson.

Odpolední program konference byl zaměřený na situaci křesťanů uvnitř Evropy, kde dochází k vládnímu omezování svědomí, rodičovských práv, svobody sdružování a projevu, stejně jako k projevům nenávisti vůči věřícím a vandalismu na křesťanských hřbitovech a kostelích.

„Pronásledování, jemuž čelí křesťané ve světě, musí být uznáno a chráněno mezinárodními společenstvími s vážností, jakou si zasluhuje. Avšak nátlak, jemuž jsou vystaveni křesťané v Evropě, je subtilnější – jak řekl papež František, jedná se o »zdvorné pronásledování«. Pokud mu nebude zabráněno, podobné incidenty mohou vést k něčemu daleko horšímu,“ řekla výkonná ředitelka neziskové organizace Observatory on Intolerance and Discrimination Against Christians, Ellen Fantiniová.

Členka regionálního vídeňského parlamentu a zakladatelka Observatoary Gudrun Kuglerová vyzvala, aby lidé kontaktovali politiky a povzbuzovali je k „vytvoření prostoru pro křesťany v Evropě a nasazení se proti zločinům spáchaným na křesťanech ve světě“.

Ondřej Mléčka, TS ČBK, 30. 11. 2016
(Redakčně upraveno)

Multikulturní společnost v praxi

Britové se stávají cizinci ve vlastní zemi. Do některých částí svých měst mají vstup zakázán. Muslimští přistěhovalci je totiž vyhánějí. Britové se proto raději stahují pryč, a tak některá města připomínají spíše Afriku a Asii než Evropu.

Britská spisovatelka Sue Reidová se vypravila do zcela muslimské čtvrti Savile Town na předměstí Dewsbury v hrabství Yorkshire. Bělošští obyvatelé tam už nežijí téměř žádní. Spisovatelka popisuje život muslimských žen, které jsou zahaleny od hlavy po paty: „Mnoho z těchto muslimských žen se vůbec nestýká s osobami, jež nevyznávají islám. Jejich život je značně omezen a zahrnuje jen výchovu dětí, vaření, případně účast na společných akcích s ostatními ženami v místní mešitě, kterou provozuje vlivná islámská

sekta Deobandis. Jejich imámové nabádají své stoupence, aby se drželi od nemuslimů dále,“ napsala Sue Reidová pro *Daily Mail*. Jak dále uvádí, pouze 48 ze 4033 zdejších obyvatel bylo podle sčítání z roku 2011 bílé pleti.

S jednou Britkou se osobně setkala. 53letá Lorraine Matthewsová pracuje jako recepční v zubní ordinaci. „Sama ven v noci nechodím, protože pro nemuslimy je to zde nebezpečné. Není skutečně rozumné, aby tady bílá žena chodila sama po setmění po ulicích. Muslimští mladíci postávající před domy vůbec nerespektují bílé ženy,“ řekla jedna z posledních bílých obyvatelk této čtvrti.

Špatnou zkušenost si v této neslavné čtvrti Savile Town prožila i samotná spisovatelka Sue Reidová. Když se ptali mladého muslima, kudy se jde k mešitě, vy-

slechla si velmi nepřátelskou reakci: „Jdi pryč a už se nevracej. Tady nemáš co dělat!“ cituje Reidová slova agresivního muslima. Podobné reakci čelí také poslední zbytky bílé populace v této čtvrti.

Podobně jako v této čtvrti je takováto situace po celé Británii. Nedávno vyšla studie, jež poukazuje na mizení bělochů z měst, kde žijí muslimští přistěhovalci. Konkrétně z ní kupříkladu vyplynulo, že v Londýně ubýlo 600 000 bělochů a přibylo nejméně 1,2 milionu představitelů etnických menšin. Největší propady jsou zřejmé při pohledu na některé menší administrativní celky. V jedné z částí správní oblasti Blackburn with Darwen vědci zjistili, že běloši zde tvoří už jen 7,8 % populace. V roce 1991 to přitom bylo 42,3 %. Podobně jsou na tom oblasti Handsworth, Bradford nebo Luton.

Podle *LifeNews Slovakia*, zdroj: *Hlavní správy*, 8. 11. 2016

Nemiluješ LGBT? Za citaci Bible pokuta

Odvolací soud v Paříži v listopadu odsoudil francouzskou političku a bývalou ministryni bydlení Christine Boutinovou za její „projev nenávnosti“ vůči homosexuálům. V rozhovoru pro intelektuální politický časopis *Charles* v březnu 2014 Boutinová sdělila, že homosexualitu považuje za „ohavnost“.

Boutinová musela zaplatit pokutu ve výši 5000 euro a rovněž 2000 euro jako odškodné každé ze tří organizací homosexuálů – *Mousse*, *Le Refuge* a *L'Inter-LGBT*. Tato pokuta jí byla udělena za to, že citovala z Bible. V knize Leviticus se vzpomíná slovo „ohavnost“, konkrétně v 18. kapitole, verši 22: „Nebudeš souložit s mužem, jako se souloží se ženou. Je to ohavnost.“ Tento rozsudek jasně naznačuje, že křesťané by neměli vyjadřovat svůj souhlas s touto formou zákazu, který se vztahuje na homosexuály, pokud za to nechtějí být stíháni jako za trestný čin.

Veřejný prokurátor a tři vysoce postavení soudci sedmé vyšetřovací komory odvolacího soudu v Paříži se shodli na tom, že Boutinová spáchala trestný čin porušením francouzských „protirasistických“ zákonů, které uvalují specifické a mimořádně vysoké sankce za očeřňování, urážku na cti a veřejné podněcování k násilí či nenávnosti vůči skupině osob vymezené podle pohlaví, věku, národního či etnického původu, postižení a nejnověji i podle sexuální orientace. Trestní tribunál v Paříži na základě svého rozsudku potvrdil předešlé odsouzení v prosinci 2015 a uznal skupinu *L'Inter-LGBT*, která nebyla u soudu přítomná během prvních výslechů, za poškozenu.

Boutinová se netají tím, že nesouhlasí s registrovanými partnerstvími homosexuálů. Byla v čele boje proti právnímu uznání partnerství párů stejného pohlaví v roce 1998, stejně jako proti jejich „svatbě“, která ve Francii vešla v platnost v roce 2013.

Bývalá členka parlamentu a dlouhodobá předsedkyně strany Křesťanských demokratů založila rovněž v roce 1993 *Alianci za životní práva*, v současnosti i *Alianci VITA*. Je to hlavní proud hnutí pro život, které bojuje hlavně proti potratům a eutanázii a snaží se pomáhat těhot-

ným ženám. Tato skupina se nezapojuje do politických debat vzhledem ke zrušení legálních potratů.

Během rozhovoru pro časopis *Charles* se Boutinová snažila hovořit o homosexualitě tak, jak to říká katechismus, a dbala na to, aby rozlišovala mezi osobami a jejich činy. To však nestačilo, stejně musela projít podrobným výslechem.

Christine Boutinová

Žurnalistka položila Boutinové během jejich rozhovoru otázku, zda slova jejího poradce, který se vyjadřuje otevřeně k homosexualitě, nebyla v „rozporu“ s jejím vyhlášením pro jiný časopis v roce 1999, když řekla: „Homosexualita je ohavností, jak se o tom velmi jasně píše ve Starém a Novém zákoně.“ Boutinová na to odpověděla: „Vůbec to není v rozporu. (...) Nikdy jsem homosexuály neodsoudila. Skutečně nikdy. Není to možné. Za ohavnost považuji homosexualitu a ne člověka.“ – „Přiznáváte tedy, že významový odstín mezi danými pojmenováními je velmi malý?“ ptá se žurnalistka. Boutinová odpověděla: „Ó ne, to vůbec neznamená totéž! Osobně si myslím, že také mezi hříchem a hříšníkem je velký rozdíl. Hřích je nepřipustný, ale hříšníkovi

vi bude vždy odpuštěno! Tyto dva pojmy jsou zcela odlišné. Nesou v sobě drobný rozdíl, který lidé ne vždy zpozorují. Já sama se přátelím s homosexuály! A to vám přísahám, že jsou to moji skuteční přátelé. Pokud jde však o jejich homosexuální chování, ať každý dělá tak, jak byl k tomu stvořen. Neříkám tak, jak chce, ale jak byl stvořen.“

Dále Boutinová řekla: „Díky své víře vím, že stejně jako Bůh miluje homosexuála, miluje i mne. Chci vám poděkovat, že jste mi dali možnost vysvětlit můj postoj, protože opačně dochází ke značným nejasnostem. Homosexualita nemá vůbec nic společného s postojem, jenž mám vůči homosexuálům, které považuji za své bratry, přátele, jichž si vážím tak moc jako lidí s jinou sexuální orientací. Jsou hříšníci jako já. Všichni jsme hříšníci. Já hřeším rovněž, jsem také hříšná. (*zasměje se*) Nikdy však ode mne neuslyšíte oslavovat hřích, i když jsem ochotna hřích odpustit.“

Toto jsou slova, za něž byla Boutinová soudně stíhána a dvakrát odsouzena, soudem prvního stupně a pak odvolacím soudem. I když se snažila vybírat slova opatrně, očividně řekla něco navíc. Homosexuální tisk si toho okamžitě všiml a odsoudil ji za nenávnostné projevy vůči homosexuálům. Tisk utvářející veřejné mínění ji označil za homofobní.

Za několik dní byla Boutinová přinucena ustoupit veřejným vyhlášením, že použila „nevhodné výrazy“. Slovo „zvrácenost“ je ve slovníku *l'Académie française* vysvětleno jako „to, co vyvolává hrůzu“. Boutinová rovněž přiznala ve svém veřejném vyhlášení: „V návaznosti na četné reakce na slova, která jsem vyřkla v rozhovoru pro časopis *Charles*, přiznám, že slovo ohavnost, vyňaté ze svého původního kontextu a úplnosti mého projevu, může znít jako nevhodný termín. Nechtěla jsem na nikoho útočit a je mi líto, že význam mých slov byl nesprávně pochopen anebo někoho ranil. Neměla jsem v úmyslu nikomu ublížit.“ Na základě jejích slov různá hnutí LGBT podala na Boutinovou stížnost.

Její vysvětlení dokazuje, že homosexuální aktivisté jsou připraveni vyjmout

► slova z kontextu, čímž vyjadřují, že nerespektují svobodu projevu a vyjádření náboženského charakteru. V rámci anebo mimo kontext je „ohavnost“ přece jen tvrdé slovo, ale v Bibli, ať už ve Starém nebo v Novém zákoně, se to tvrdými slovy v souvislosti s hříchem jen hemží. Patří tam i homosexuální chování, které si podle Bible zaslouží „pekelný oheň“ a „trest věčného ohně“. Tato slova jsou mnohem horší než jakékoliv jiné hypotetické projevy „nenávisti“, v nichž

Boutinová vyjadřovala svoje přesvědčení proti „homosexualitě“ a za které byla uznána vinnou.

Během výslechu u odvolacího soudu Boutinová vysvětlila, že si nebyla jistá, zda má odpovědět na otázku, která se vztahovala na citát ze Starého a Nového zákona, ale nakonec tak učinila, aby využila šanci k objasnění svého úmyslu. „Můj názor se ztotožňuje s křesťanskou tradicí,“ řekla a dodala, že vzápětí svých slovo litovala.

Její právní zástupce však tvrdil, že Boutinová byla stíhána za svůj „názor“. „Tvoje rozhodnutí bude mít obrovský dopad na svobodu projevu. Když se budeš řídit prokurátorovými požadavky, budeš se muset držet Bible!“ řekl. Prokurátor uvedl: „Z vašich slov ostatní pochopili, že homosexuály považujete za ohavnost.“ Ještě stále není jisté, zda bude tento spor řešit také odvolací soud.

Z *LifeNews Slovakia*, 14. 11. 2016
přeložil -dd-

Síla větší než sebevražední atentátníci

V posledním červnovém týdnu letošního roku otřásl světem více zpráv o sebevražedných útocích členů takzvaného Islámského státu: v turecké Ankaře, v iráckém Bagdádu. Zanechali po sobě kvantum mrtvých, raněných, mnoho prolitých slz i krve – ovoce nesmyslné ničivé nenávisti.

Existuje síla, která dokáže teroristy zastavit? Anebo aspoň obrana, která překazí tyto ničivé útoky? Dobrá zpráva je, že ano, existuje! A důkazem toho je svědectví libanonského kněze o tom, co se stalo u nich v Libanonu nedaleko hranic se Sýrií.

V pondělí 27. června 2016 se tam konalo na podnět biskupa modlitební shromáždění. Sešlo se mnoho lidí, což je známý oblíbený terč sebevražedných útočnicků. Také sem přišli čtyři teroristé ze Sýrie a čekali na vhodnou příležitost, aby se odpálili. Avšak lidé si všimli čtyř mladých mužů, kteří se nezúčastňovali modliteb, byli odděleni od ostatních, a tak přivolali policii. Když se policisté blížili, bylo podle pohybů neznámých mužů vidět, že se chtějí odpálit, avšak – nepodařilo se to ani jednomu z nich! Proto začali utíkat směrem do lesa a policisté utíkali za nimi a stříleli. Avšak ani jim zbraně nefungovaly. Kdyby do nich stříleli v blízkosti lidí, dynamity na tělech útočnicků by vybuchly a mohly zabít nebo zranit shromážděné lidi. Zajímavé je, že když vešli hlouběji do lesa, policistům začaly zbraně fungovat – tři útočníky zastřelili a jednoho chytili. Takto se žádnému člověku, kromě samotných teroristů, nic nestalo.

V týž den po obědě se pokus o atentát zopakoval. Lidé si znovu všimli dvojice podezřelých mladých mužů postávajících

pod sochou sv. Eliáše, čili ještě blíže k nim, muži se s nimi nemodlili. Znovu upozornili policisty. Když se blížili, chtěli se mladíci odpálit, avšak spouštěče jim opět nefungovaly. Policie je odvedla a nikomu z lidí se nic nestalo.

Panna Maria Libanonská

Libanon je maličká země sousedící se Sýrií. V roce 2013, dne 16. června, se slavnostně zasvětila Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Stalo se tak po čtyřicetidenní duchovní přípravě celé země a za přítomnosti všech patriarchů, biskupů, mnoha Bohu zasvěcených osob i představitelů státu v čele s prezidentem republiky (křesťanem) a předsedou vlády (muslimem) a také za účasti nespočetného množství lidu. Od té doby se zasvěcení Libanonu opakuje každý rok ve stejný den. Oni sami je považují za rozhodující historickou událost. Den Zvěstování Páně, 25. březen, přitom Libanon vyhlásil za státní svátek.

Ve Fatimě se Panna Maria zjevila třem maličkým dětem a vyjevila jim Boží vůli, aby se lidé i celé národy zasvětili jejímu Neposkvrněnému Srdci, neboť ono je bezpečným útočištěm před hrozbami zla. Opakovaně rovněž žádala o modlitbu sva-

tého růžence a nazvala jej zbraní mocnější, než jsou atomové bomby.

„Abyste se uchránili všech těchto zel, vyzývám vás, abyste se uchýlili za ochranný val v bezpečném útočišti mého Neposkvrněného Srdce. V těchto dobách však především nutně potřebujete bránit se před hroznými nástrahami mého Protivníka, kterému se podařilo zříditi své panství na zemi. Je to království, které se staví proti Kristu... Mé Neposkvrněné Srdce se stane vaší nejsilnější obranou, ochranným štítem, který vás ochrání před všemi útoky mého Protivníka. Ale dnes zvláště potřebujete útěchy. Na koho se budete moci obrátit v bolestných okamžicích, které vás čekají, až velký odpad dosáhne vrcholu a lidstvo dospěje k vyvrcholení popírání Boha a vzpoury, nepravosti a rozkolu, nenávisti a ničení, zloby a bezbožnosti? V mém Neposkvrněném Srdci se vám dostane útěchy! Proto dnes opakuji každému z vás, co jsem ve Fatimě řekla své dceři, sestře Lucii: »Mé Neposkvrněné Srdce bude tvým útočištěm a bezpečnou cestou, která tě dovede k Bohu.«“ („Modrá kniha“, 7. června 1986)

V jubilejním roce 2000 vyšel dokument církve o Fatimě, který podepsal tehdejší kardinál Ratzinger. V něm se píše: „Tím nejdůležitějším z fatimského poselství je výzva vytvořit sílu modlitby a pokání, která jediná může ušetřit svět od mnoha neštěstí, anebo je aspoň zmírnit.“

Nedávná událost z Libanonu dosvědčuje, že nebe své sliby plní a zasvěcení se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie je skutečně bezpečnou ochranou před mocí zla, nenávisti a terorem. Poučíme se?

Z *Máriina doba* 3/2016 přeložil -dd-

Mystické Město Boží - Vtělení (3)

Úryvek z knihy, jež je životopisem Panny a Matky Boží Marie, který podle zjevení a za vedení samotné Panny Marie napsala služebnice Boží sestra Marie od Ježíše z Agredy (1602-1665), představená kláštera Neposkvrněného Početí, řádu sv. Františka Serafinského v městě Agreda, v provincii Burgos ve Španělsku.

352. Tyto osoby, které přišly k naší nebeské Matce, poučila o tom, jak mají správně užívat pozemské statky a bohatství a jak za ně mají děkovat Původci všeho dobra. Ona sama tuto povinnost plnila, takže splácela obvyklý lidský nevděk. Přestože se naše nejpokornější Panní pokládala za nehodnou i nejmenšího požehnání Nejvyššího, její vlastní svatost a vznešená důstojnost vpravdě svědčily o slovech Písma svatého, které jejím jménem říká: „U mne jsou bohatství a sláva, stále jmění i spravedlnost. Mé ovoce je lepší než zlato, než ryzí zlato.“ (Př 8,18-19) „Ve mně je všechen půvab cesty i pravdy, ve mně je všechna naděje života a ctnosti.“ (Sir 24,18) V této vysoké dokonalosti ctností přemohla všechny nepřátele, když je touto novou zkušeností ohromovala a uváděla ve zmatek, protože si uvědomili, že tam, kde nejvíce napřeli síly a využívali své nejdůmyslnější lsti, získali nejméně, a pocítili nejzářnější odmítnutí.

353. Přesto však démoni tvrdošijně setrvali na svém a pokračovali v sedmém pokušení, kterým byla zahálka. Snažili se v přesvaté Marii vyvolat tělesnou neschopnost nebo pocit slabosti a únavy, doprovázený skleslostí ducha. Toto je satanův málo známý trik, pod jehož pláštíkem hřích zahálky způsobuje velkou zkázu v duších a brání většímu pokroku ve ctnosti. Nadto jí vnukali, aby kvůli únavě odložila některá cvičení s tím, že je pak bude moci po tom, co si odpočine, vykonat lépe. I to je jeden z mnoha satanových triků, který často neodhalíme, nebo nevíme, co proti němu dělat. Snažili se také se zlým úmyslem narušovat některá cvičení nejsvětější Panní prostřednictvím lidí, které k Ni poslali na návštěvu v nevhodnou dobu, aby Ji znemožnili uskutečňování některých jejích svatých cvičení a zaměstnání v době pro ně určené. Avšak všechny tyto úskoky byly nejvýš moudrou a bdělou Kněžnou odhaleny. Vyhnula se jim svou moudrou opatrností, aniž by dopustila, aby nepřítel v některém z nich dosáhl úspě-

chu, a jednala ve všem s obvyklou nejvyšší dokonalostí. Její nepřátele byli beznadějně poraženi a nuceni ustát. Lucifer byl plný hněvu proti svým společníkům i proti sobě. Ale ve své zuřivosti a šílené pýše se rozhodli podniknout na Marii ještě jeden všeobecný útok, jak budu vypravovat v následující kapitole.

POUČENÍ, KTERÉ MI DALA NEJVÝŠ SVATÁ KRÁLOVNA MARIA

354. Má dcero, i když jsi jen ve velké stručnosti shrnula můj dlouhý boj proti pokušením, přejí si, aby ses z toho, co jsi napsala a co o těchto věcech víš, naučila, jak odporovat a bojovat proti pekelným mocnostem. Nejjistějším způsobem, jak bojovat s démonem, je pohrdat jím a pohlízet na něho jako na nepřitele Nejvyššího, který ztratil všechnu Boží bázeň a naději na dobro, který se svou zatvřelostí připravil o všechny prostředky obnovy a nelituje své hříšnosti. S tímto vědomím můžeš bránit správnou věc beze ztráty odvahy, ale můžeš démonovi vzdorovat s velkou silou a statečností při všech jeho pokusech, jako bys bojovala po boku samotného Pána, protože není pochyb o tom, že jeho Velebnost pomáhá všem, kteří v oddanosti vstupují do jeho bitev. Máš vpravdě dobrou naději a jsi na cestě k životu věčné slávy, pokud věrně pracuješ pro svého Pána a Boha.

355. Nezapomeň, že démonovi se hnuší a protiví to, co ty miluješ a po čem toužíš, totiž Boží čest, tvá věčná blaženost a vědomí, že se tě snaží připravit o to, co oni sami u sebe nemohou obnovit. Bůh démona zavrhl, zatímco tobě nabízí svou milost, své ctnosti a svou sílu, abys mohla přemoci jeho i svého nepřitele, a zajistil ti šťastný konec a věčný pokoj. Musíš pouze pracovat a věrně zachovávat Pánova přikázání. Drakova zpupnost je velká (Iz 16,6), přesto je jeho slabost větší a před tváří Boží moci neznamená víc než malý atom. Protože je jeho prohna-

nost a zášť mnohem větší než ta smrtelníků, není rozumné, aby se s ním duše přela, ať už je přítomen skrytě nebo viditelně, protože z jeho temné mysli vychází jako kouř z pece stíny zmatku, zatemňující soudnost smrtelníků. Pokud ho duše poslouchají, naplní jejich mysl klamem a temnotou, takže pak nepoznávají pravdu a krásu ctnosti ani hanebnost jeho jedovaté falše. Tak se duše stanou neschopnými rozeznávat vzácné od bezcenného, život od smrti, pravdu od bludu (Jer 16,19) a snadno upadnou do spárů tohoto dravého a zlého draka.

356. V pokušeních ať je tvým neměnným postojem přehlížení všeho, co ti vnuká, hluchota ke všemu, co ti říká, a neochota se s ním dohadovat o čemkoli. Pokud se můžeš stáhnout a vzdálit se od něho tak daleko, abys nevnímala a nerozpoznávala jeho zlomyslné útoky, budeš ve větším bezpečí, když se na něho budeš dívat jenom z dálky. Démon se vždy snaží připravit cestu pro své klamy, zejména v duších, u kterých se obává, že budou odolávat jeho vstupu, aby si tak usnadnil přístup. Obvykle začíná tím, že způsobí bolest nebo skličenosť srdce, popřípadě používá jiné klamy a nástrahy, kterými odvrací nebo odvádí duše od lásky k Pánu. Pak přijde se svým jedem, který ukryvá ve zlatém poháru proto, aby zmenšil hrůzu duše. Jakmile v sobě pocítíš některý z těchto příznaků (protože tvým průvodcem jsou zkušenost, poslušnost a poučení), přejí si, abys na křídlech holubice vzlétla přímo pod ochranu Všemohoucího (Ž 55,7), volala k Němu o pomoc a nabízela Mu zásluhy mého nejsvětějšího Syna. Měla bys také hledat ochranu u mne, protože jsem tvá Matka a Učitelka, i u svého strážného anděla a u všech ostatních tvých přímluvců u Pána. Rychle uzavři své smysly, jednej, jako bys pro ně zemřela, anebo jako duše, která už patří do jiného života, kam právo a dotěrná tyranie hada nesahá. Mnohem intenzivněji praktikuj ctnosti směřující proti hříchu, ke kterému tě svádí, vzbuzuj zvláště ctnosti

Iniciativa „Duchovní setkání u mariánských sloupů v České republice za pokoj v zemi a svěřeni obcí do péče Matce Boží“

Při příležitosti nadcházejících významných jubileí, kdy si připomeneme v roce 2017 sté výročí zjevení a poselství Panny Marie ve Fatimě a v roce 2018 sté výročí stržení mariánského sloupu v Praze, pořádá Hnutí obnovy duchovních tradic *Duchovní setkání u mariánských sloupů v ČR za pokoj v zemi a svěřeni obcí do péče Matce Boží*. Cílem je nejen podporovat obnovu poničených duchovních památek (zvláště tragicky strženého mariánského sloupu v Praze), ale především obnovovat duchovní poslání těchto míst pořádáním duchovních setkání. Mariánské sloupy jsou v mnohých městech naší země svědectvím víry v Boha a úcty k Matce Boží. Předchozí generace je zbudovaly na poděkování za odvrácení morových a válečných útrap. Duchovní setkání má spojit věřící a lidi dobré vůle v podpoře křesťanských tradic v prosbě za Kristův pokoj v české zemi a svěřeni obcí do péče a ochrany Matky Boží.

Duchovní setkání je pořádáno se souhlasem Stálé rady ČBK ve spolupráci s církevním a světským společenstvím a probíhá podle schválené modlitební příručky pod vedením místního kněze. Aktivitu organizuje Koordinační výbor aktivity Duchovních setkání u mariánských sloupů, který registruje a koordinuje pořádání místních setkání ve spolupráci s organizátory a duchovními správci daného místa.

Duchovní setkání u mariánských sloupů je pořádáno každého 8. dne v měsíci, ve spojitosti se dnem 8. 12. – *slavnost Panny Marie počaté bez poskvrny dědičného hříchu*, a to vzhledem k tomu, že na většině mariánských sloupů je zobrazena socha Panny Marie Immaculaty – Neposkvrněné. Ale také ve spojitosti s dalšími svátky: 8. 5. – *den Panny Marie, Prostřednice všech milostí*, a 8. 9. – *svátek Narození Panny Marie*. Setkání lze pořádat také v jiné dny spojené s určitým výročím (stržení mariánského slou-

pu v Praze 3. 11. 1918) a mariánskými svátky nebo příležitostně v rámci pobožností májových, růžencových a prvních sobot. Připojit se může kdokoliv a kdykoliv, ať už přímo u mariánských sloupů nebo v kostele, či soukromě na jiném vhodném místě. Všichni se mohou spojit a sdílet ve společenství modliteb za obnovu duchovního poslání mariánských sloupů.

K výše uvedeným aktivitám je možno použít nově vydanou brožurku **Duchovní setkání u mariánských sloupů v České republice. Modlitby k pobožnosti**. Vyšlo Hnutí obnovy duchovních tradic z. s. (web: www.hnutiduchovnitradice.cz, e-mail: duchovnitradice@seznam.cz). Kniha má 28 stran, formát A5, cena 30 Kč. Církevní schválení udělil Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký. **Brožurku lze objednat a zakoupit:** Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc, expedice@maticecm.cz, tel. 587 405 431. Anotaci najdete na poslední straně tohoto čísla Světla.

P. ThDr. Jiří Koníček, ICLic.

► víry, naděje a lásky, které rozptylují zbabělost a pochybnosti, přičemž také oslabují vliv obav a strachu v lidském srdci.

357. Argumenty k překonání Lucifera musíš hledat jediné u Boha. Neprozrazuj je svému nepříteli, aby snad proti tobě nepoužil klamně a matoucí úskoky. Kromě toho, že víš, jak je to nebezpečné, považuj za nedůstojné se s ním otevřeně přít nebo věnovat zvláštní pozornost tomu, který je nejen nepřítelem tvého Milého, ale i tvým. Ukaž, že máš nad ním převahu, a vysokomyslně se věnuj konání všech ctností. Buď spokojena s tímto pokladem a stáhni se, protože nejlepším způsobem boje Božích synů je útek co nejdále od zla. Démon je pyšný a velice ho uráží pohrdání. Ve své domýšlivosti a ješitnosti touží nejvíce po tom, aby mu lidé věnovali pozornost. Tak vytrvale nás krok za krokem sleduje proto, že se ve své zákeřnosti nemůže spoléhat na sílu pravdy, ale jen na své stálé překrucování dobra a pravdy. Dokud tento otrok hříšnosti

nepocítí opovržení, nikdy neuvěří, že je odhalen, a pokračuje jako dotěrná moucha v bzučení kolem místa stíženého nepokročilejším rozkladem.

358. Neméně ostražitě se musíš chovat, když tvůj nepřítel využívá ke tvé zkažení jiné tvory. Toto dělá dvěma způsoby, buď je vede k nestřídme lásce, nebo nepřiměřené nechuti či nenávisti. Jakmile pocítíš rozvášněnou náklonnost u někomu z těch, se kterými jsi ve styku, zachovej se podle stejné rady o útěku před démonem, jen s tím rozdílem, že démona máš mít v nenávisti jako svého nepřítele, zatímco lidi máš považovat za Boží tvory, kterým kvůli Bohu nesmíš odpírat patřičnou úctu. Pokud však jde o vytváření si odstupů od nich, chovej se tak, jako by byli tvými nepřáteli, protože s přihlédnutím ke službě, kterou Pán od tebe vyžaduje, i vzhledem k tvému současnému stavu je to démon, který prostřednictvím těchto osob pracuje na tvém odloučení od Boha a tvých povinností. Pokud

tě však někdo nenávidí a pronásleduje, odpověď jim pokorou a láskou, modli se za ně s upřímnou láskou svého srdce (Mt 5,44). Pokud by to bylo nutné, zmírní hněv svých pronásledovatelů laskavými slovy a vyved' z klamu ty, kteří do něj byli svedeni zrádnými řečmi. Nedělej to však proto, abys omluvila sebe, ale proto, abys uklidnila své bratry a dala jim vnitřní i zevnější pokoj. Tak současně přemůžeš sebe i ty, kteří tě nenávidí. Aby mohlo být takové jednání dobře uskutečňováno, je potřeba uříznout samotné kořeny hlavních hříchů, vytrhat je ven a odumřít hnutím svých choutek. V těchto choutkách je totiž zakořeněno sedm hlavních hříchů, ke kterým démon lidí svádí tím, že do těchto neukázněných a neovládaných vášní zasévá zárodky sedmi hlavních hříchů.

(Pokračování)

Z knihy *Mystické Město Boží. Svazek II. - Vtělení*. Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2016

Suma o darech svatého Josefa (53)

TŘETÍ ČÁST

Kapitola V: Dar požehnání jednotlivých Jákových synů (*První část*)

Požehnání dvanácti Jákovým synům, o nichž se vypráví v Písmu svatém, v 49. kapitole knihy Genesis, jsou slavná a ukazují na to, co je vlastní ctnostem a v čem spočívá právě požehnání. I když jsou všechna obsažena pod společným titulem požehnání, některá z nich jsou proroctvími a spíše prokletími než požehnáními. My se tedy zastavíme jen u vlastních požehnání.

Ve 49. kapitole Geneze (vv. 8–12) se pravi: „Judo, bratři ti budou blahorečit: tvá ruka spočine na šíji nepřátel, synové tvého otce se před tebou skloní. Juda je lví mládě; zvedl ses od kořisti, můj synu. Sklání se, uléhá jako lvíče, je jako mladý lev, kdo se ho odváží rušit? Nebude odňato od Judy žezlo, ani vláda od jeho nohou, dokud nepřijde ten, komu náleží; jemu se podřídí národy. Přiváže oslíka k vinné révě, oslátka k úponku révy. Oděv si vypere ve víně, své roucho v krvi hroznů. Oči má temné po víně, zuby má bílé po mléce.“

Tím jsou vhodně naznačeny vlastnosti lásky, neboť Juda se chápe jako symbol lásky. Láska je nejdůstojnější ze ctností, a to kvůli svému prvenství, neboť je větší, kvůli své síle, neboť ostatní ctnosti formuje, a kvůli své užitečnosti. Vždyť krotí neřesti, uhasí smyslnost, vítězí nad ďábly, spojuje s Kristem a sjednocuje živé a pravé údy svaté Matky církve. Budeš-li pozorně rozjímat, shleďáš, že všechno toto je obdivuhodně obsaženo v uvedeném požehnání. A protože láska nejsvětějšího Josefa byla veliká, vyzařovalo z něho v hojnosti to, co je vlastní tomuto požehnání. Podle literárního smyslu výroku tohoto požehnání pak přidej, že vznešenější než ostatní požehnání je narození Krista, který měl přijít, a že nikdo z Judova kmene nepřijal jeho plod bohatěji, radostněji a sladčeji než právě Josef. Judovo požehnání se tudíž vznešeněji a plodněji nachází v Josefovi.

Následuje Zabulon, skrze kterého je znamenána, jak vykládá Mistr od Svaté

lásky,⁽¹⁾ horlivost o spásu duší, jíž je vlastní nenávidět hřešící,⁽²⁾ usmiřovat Boha, trpělivě snášet zlé věci, uprostřed zlých žit slušně a přijímat od Boha vnitřní osvícení a duchovní dobra. A toto vše můžeš chápat jako mysticky značené, když je Jáko-

Láska je nejdůstojnější ze ctností, a to kvůli svému prvenství, neboť je větší, kvůli své síle, neboť ostatní ctnosti formuje, a kvůli své užitečnosti. Vždyť krotí neřesti, uhasí smyslnost, vítězí nad ďábly, spojuje s Kristem a sjednocuje živé a pravé údy svaté Matky církve...

bem řečeno Zabulonovi: „Bude sídlit na pobřeží...“⁽³⁾ a to, co následuje. A jistě nikdo nebude pochybovat, že Josef, vpravdě nejnevinější, který i uprostřed pronásledování živil Krista, oběť za celý svět, a jehož andělé v nutných potřebách nepřestávali varovat, byl přejasně obdáván darem tohoto požehnání.

Dalším Jákovým synem byl Isachar, skrze kterého, jak pravi Glosa, je značena vnitřní radost. Jeho požehnání, je-li pozorně meditováno, jistě vyjadřuje vlastnosti této vnitřní radosti.

První vlastností je to, že vnitřní radost vylučuje falešné potěšení, druhou to, že

zahání zbytečné znepokojení, třetí to, že je odměnou námahy, čtvrtou to, že působí stálost myslí, pátou to, že posiluje ducha, šestou to, že činí člověka pokorným, sedmou to, že ducha, jenž se dusí, povznáší, osmou to, že povyšuje nad zemi, devátou to, že dává pocítit odpočinutí, a desátou to, že slávu připisuje a vzdává Bohu.

Rádi jsme tyto vlastnosti rozlišeně vy počítali, protože věříme, že s výjimkou nejsvětější Panny žádný smrtelník se neradoval takovému stupni duchovní radosti jako svatý Josef, a to kvůli nebeské přítomnosti své panenské snoubenky, kvůli Kristovu dětství a mládí a kvůli zvláštní ochraně andělů. Mysl oddaná vnitřním věcem, jež o tom bude rozjímat, vždy bude domýšlet o svatém Josefovi něco ještě vyššího než to, co jsme řekli my, jakoby dětsky žvatlající, a co jsme napsali, a přitom nevyjádřili, i když jsme samozřejmě měli snahu to vyjádřit. Má mysl domýšlí o svatém Josefovi jen to nejvyšší a věří v to jako v jistojisté. Nechává však na lépe disponovaných, aby o tom kontem plovali, a předává jim, aby to lépe rozlišili, aniž by byť v jediném případě slibovala, že to bude možné vysvětlit plně.

(Pokračování)

*Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP*

Poznámky:

⁽¹⁾ Zřejmě se jedná o Mistra Viléma de Saint-Amour (kolem 1200–1272), mistra teologie na pařížské univerzitě a velkého odpůrce žebřavých řádů. Tento svůj odpor vyjádřil zvláště ve svém díle *De periculis novissimorum temporum* (*O nebezpečích posledních dob*), s nimž polemizovali sv. Tomáš Akvinský a sv. Albert Veliký. V roce 1257 papež Alexandr IV. nařídil toto dílo spálit, jeho autora exkomunikoval a – spolu se sv. Ludvíkem IX., francouzským králem – přikázal, aby byl poslán do exilu. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Tj. nenávidět hřešící jakožto hřešící, a nikoliv jakožto lidi, neboli, jak říkával sv. Augustin, nenávidět hřích a milovat hříšníka. [pozn. překl.]

⁽³⁾ Gn 49,13.

Modlit se k Bohu ... - dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

listopadu, věnovanému zejména památce zesnulých a modlitbě za zemřelé.

Modlit se za zemřelé je především projevem uznání za svědectví, které nám zanechali, a za dobro, které prokázali. Je to poděkování Pánu za to, že nám je daroval, a za jejich lásku a přátelství. Církev se modlí za zesnulé zejména během mše svaté. Kněz říká: „Pamatuj, Bože, na své služebníky a služebnice, kteří nás předešli se znamením víry a spí spánkem pokoje. Do místa občerstvení, světla a míru uved' všechny, kdo odpočinuli v Kristu.“ (*Římský kánon*) Je to prostá, účinná a smysluplná připomínka, kterou svěřujeme své drahé Božímu milosrdenství. Prosíme s křesťanskou nadějí, aby byli s Bohem v ráji, v očekávání, že se znovu všichni setkáme v onom mystériu lásky, kterému nerozumíme, ale víme, že je pravé, protože je to Ježíšův příslib. Všichni budeme vzkříšeni a navždy budeme s Ježíšem.

Připomínka věrných zesnulých nesmí vést k opomíjení **modlitby za živé**, kteří společně s námi denně čelí životním zkouškám. Nezbytnost této modlitby je ještě zřetelnější, spatřujeme-li ji ve světle vyznání víry, ve kterém říkáme: „Věřím ve společenství svatých.“ Je to tajemství, které vyjadřuje nádheru Ježíšem zjeveného milosrdenství. Společenství svatých totiž naznačuje, že jsme všichni ponořeni do Božího života a žijeme v Boží lásce. Všichni, živí i zemřelí, tvoříme společenství, to znamená jakousi jednotu. Jsme sjednoceni ve společenství těch, kdo obdrželi křest, jsou syceni Kristovým Tělem, a tvoří velkou rodinu Boží. Všichni jsme z téže rodiny, sjednoceni. A proto se modlíme jedni za druhé.

Kolik je různých způsobů modlitby za naše bližní! Všechny jsou platné a Bohu milé, jsou-li konány ze srdce. Myslím zejména na maminky a tatínky, kteří ráno a večer žehnají svým dětem. V některých rodinách tento zvyk stále existuje. Žehnání děti je modlitba. Myslím na modlitbu za nemocné, když je jdeme navštívit a modlíme se za ně; na tichou přimluvu, kterou někdy v slzách vznášíme uprostřed mnoha těžkých situací, ve kterých se modlíme.

Včera přišel na mši do Svaté Marty jeden dobrý muž, podnikatel. Tento mladý

muž musí uzavřít svůj podnik, protože už nemůže pokračovat, a s pláčem říkal: „Nedokážu nechat bez práce více než 50 rodin. Mohl bych vyhlásit bankrot podniku, odejít domů se svými penězi, ale v srdci ponosu celý život tíhu za těchto 50 rodin.“ To je dobrý křesťan, který se skutečně modlí. Přišel na mši, aby prosil Pána o nalezení východiska ne pro sebe, ale pro oněch 50 rodin. Toto je muž, který se dovede modlit srdcem a skutkem, umí se modlit za bližního. Je v obtížné situaci. Nehledá nejsnadnější řešení a neříká si: „Ať se zařídí sami.“ To je křesťan. Velice mne povzbudilo, že jsem ho slyšel. A dost možná, že na tom jsou dnes mnozí podobně. Mnozí lidé dnes trpí nedostatkem. Na myslí mám také poděkování za nějakou krásnou zprávu, která se týká přítele, příbuzného, kolegy: „Děkuji ti, Pane, za tuto krásnou věc!“ – také to je modlitba za druhé, když děkujeme za to, že se věci vyvíjejí dobře.

Někdy, jak říká svatý Pavel, „ani nevíme, oč se máme modlit. A tu sám Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit“ (Řím 8,26). Duch se modlí v nás. Otevřme tedy svoje srdce tak, aby Duch Svatý mohl zkoumat naše nejhlubší touhy, očistit je a naplnit. Vždycky však prosme za sebe i za druhé, ať se děje Boží vůle, jako v modlitbě Otče náš, neboť jeho vůle je jistě tím největším dobrem. Dobrem Otce, který nás nikdy neopouští. Modleme se a dovolme Duchu Svatému, aby se modlil v nás. V tom spočívá krása života: modlit se děkováním, chválením Boha, prosbou o něco, pláčem, když nastane nějaká těžkost, jako onen muž. Ať je však srdce neustále otevřeno Duchu, aby se modlil v nás, s námi a skrze nás.

Závěrem těchto katechezí o milosrdenství se zavažme k modlitbě jedněch za druhé, aby se skutky tělesného i duchovního milosrdenství stále více stávaly naším životním stylem. Katecheze, jak jsem řekl na začátku, tady končí. Probrali jsme čtrnáct skutků milosrdenství, ale milosrdenství pokračuje a máme je nadále prokazovat těmito čtrnácti způsoby.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Mons. KAREL HERBST SDB je emeritním biskupem

Papež František přijal rezignaci pražského světícího biskupa Karla Herbsty SDB, který ve svých 73 letech požádal o uvolnění z úřadu kvůli úbytku sil. Jak informovala pražská arcidiecéze, Mons. Herbst bude nadále vypomáhat v pastorační práci jako emeritní biskup.

Foto: Roman Albrecht / Člověk a víra

Liturgická čtení

- dokončení ze str. 3

K nim patříte i vy, protože si vás Ježíš Kristus povolal.

Všem v Římě, které Bůh miluje a které povolal do stavu svatých: milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

Evangelium - Mt 1,18-24

S narozením Ježíše Krista to bylo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena s Josefem. Ale dříve než spolu začali bydlet, ukázalo se, že počala z Ducha Svatého. Protože její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vydat pohaně, rozhodl se tajně se s ní rozejít. Když už to chtěl udělat, zjevil se mu ve snu anděl Páně a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha Svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů.“

To všechno se stalo, aby se naplnilo, co řekl Pán ústy proroka: „Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Emanuel, to znamená »Bůh s námi«.“

Když se Josef probudil ze spánku, udělal, jak mu anděl Páně přikázal: vzal svou ženu k sobě.

Pondělí 19. 12. 2016

6:03 Haiti, 75 let přítomnosti salesiánů na Haiti 6:20 V pohorách po horách (10. díl): Velký Kosíř – Haná 6:30 Buon giorno s Františkem 7:30 Arbitráž 8:00 Cesta zarubaná: představení z Dolních Bojanovic 9:55 Bulharsko – Život ve skrytosti 10:40 Magazín festivalu outdoorových filmů 2016 (6. díl): Ohlédnutí 11:05 Barva lásky 11:40 Sedmihlásky (1. díl): Vánoce, Vánoce, skoro-li budete 11:45 O pasáčku Asafovi (8. díl) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Jižní Afrika – Rozsvězení v slzách 13:20 Putování modrou planetou: Egypt 14:00 Život na zámku Břežany 14:25 Velehradská zastavení, 6. díl: Poutníci ze Slovenska 14:40 Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Vstanu a půjdu k svému otci 16:00 V souvislostech (164. díl) 16:20 Ivo Cívárek na Mohelnickém dostavníku 2014 (3. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 16:55 Zázrak v pralese 17:30 Můj Bůh a Walter: Mše I. 17:50 Můj chrám: Mgr. Andrea Růžičková, herečka a modelka, v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně v Praze 18:10 Vezmi a čti: Prosinec 2016 [P] 18:25 Sedmihlásky (1. díl): Vánoce, Vánoce, skoro-li budete 18:30 O pasáčku Asafovi (9. díl) [P] 18:45 VideoJournal české vědy 19:00 Vatican magazine (888. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 19:30 Duchovní malby (10. díl): Apokalypsa 20:00 Dům ze skla? (12. díl) [L] 21:05 ARTBITR – Kulturní magazín (29. díl): S Anděl Páně 2 21:15 Terra Santa News: 14. 12. 2016 21:40 Noemova pošta: Prosinec 23:15 Jezuitské redukce v Paraguayi 23:30 Vatican magazine (888. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:05 Noční univerzita: Jan Albert Šturma – Kulturní geobotanika suburbie velkoměsta 0:55 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 20. 12. 2016

6:05 Slavnostní koncert k 20. výročí založení Ostravsko-opavské diecéze z katedrály Božského Spasitele v Ostravě 7:15 Magazín festivalu outdoorových filmů 2016 (6. díl): Ohlédnutí 7:35 Pod lampou 9:40 Charita Ostrava a Hospic sv. Lukáše 9:50 V souvislostech (164. díl) 10:15 Vatican magazine (888. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:45 Papež František: Můj život 11:40 Sedmihlásky (1. díl): Vánoce, Vánoce, skoro-li budete 11:45 O pasáčku Asafovi (9. díl) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Post Scriptum 12:15 Muzikanti, hrajte 12:50 Duchovní malby (10. díl): Apokalypsa 13:15 Jazzový skřítek a jeho Pekáč 13:40 V pohorách po horách (10. díl): Velký Kosíř – Haná 13:50 Buon giorno s Františkem 14:55 Obnovitelné zdroje energie na Slovensku 15:25 Nikaragua – Dobrý pastýř, biskup David Zywiec 16:00 Noemova pošta: Prosinec 17:30 Léta letí k andělům (76. díl): Marek Jícha – kameraman 18:00 Noeland (61. díl) 18:30 O pasáčku Asafovi (10. díl) 18:40 Sedmihlásky (1. díl): Vánoce, Vánoce, skoro-li budete 18:45 Animované biblické příběhy: Rút 19:15 Mwebare kwija – Klinika v buši 19:30 Zpravodajské Noeviny: 20. 12. 2016 [P] 20:00 Makedonie – Zkušenost zmrtyvýchvstání [P] 20:35 Řeckokatolický magazín [P] 20:50 Hlubinami vesmíru s P. dr. Jiřím Kučerou, Vesmír a Bible, 1. část. 21:35 Zpravodajské Noeviny: 20. 12. 2016 22:00 Post Scriptum 22:10 Kulatý stůl: Na cestě pravdy – 800 let dominikánského řádu 23:45 Terra Santa News: 14. 12. 2016 0:05 Stretko 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 21. 12. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 20. 12. 2016 6:25 Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Vstanu a půjdu k svému otci 7:40 Svěcení kaple Božih milosrdenství 7:55 Staňte se solí 8:30 Vatican magazine (888. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 9:00 Duchovní malby (10. díl): Apokalypsa 9:25 Velehradská zastavení, 6. díl: Poutníci ze Slovenska 9:40 Přímý přenos generální audience papeže [L] 11:00 Hlubinami vesmíru s P. dr. Jiřím Kučerou, Vesmír a Bible, 1. část. 11:45 O pasáčku Asafovi (10. díl) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Telepace [L] 12:50 ARTBITR – Kulturní magazín (29. díl): S Anděl Páně 2 13:00 Dům ze skla? (12. díl) 14:05 Magazín festivalu outdoorových filmů 2016 (6. díl): Ohlédnutí 14:25 750 let Svinova 15:05 Svatá země – Na druhé straně zdi 15:35 Zpravodajské Noeviny: 20. 12. 2016 16:00 Můj chrám: Mgr. Andrea Růžičková, herečka a modelka, v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně v Praze 16:20 Jak potkávat svět (46. díl): S P. Ladislavem Heryánem SDB 17:45 Chci se opít 18:00 Můj Bůh a Walter: Mše II. 18:30 O pasáčku Asafovi (11. díl) 18:40 Sedmihlásky (1. díl): Vánoce, Vánoce, skoro-li budete 18:45 Chiara Luce Badano – Neobyčejný příběh obyčejné dívky 19:30 Terra Santa News: 21. 12. 2016 [P] 20:00 Večer chval (57. díl): Sešli jsme se [L] 21:10 Léta letí k andělům (57. díl): Jan Graubner – metropolita moravský 21:35 Noční univerzita: P. Petr Chalupa – Biblické základy křesťanských Vánoc [P] 23:10 Generální audience Svatého otce [P] 23:45 Vezmi a čti: Prosinec 2016 0:05 Cestujeme regionem Záhorie 1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 22. 12. 2016

6:05 Putování modrou planetou: Egypt 6:50 Léta letí k andělům (57. díl): Jan Graubner – metropolita moravský 7:10 Vysočina – odkaz Josefa Jambora 7:50 O létajícím faráři 8:00 Po volání: Se salesiány v Brně-Zabovřeskách 9:05 Barva lásky 9:40 Terra Santa News: 21. 12. 2016 10:05 Noemova pošta: Prosinec 11:40 Sedmihlásky (1. díl): Vánoce, Vánoce, skoro-li budete 11:45 O pasáčku Asafovi (11. díl) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Post Scriptum 12:15 Slavnostní koncert k 20. výročí založení Ostravsko-opavské diecéze z katedrály Božského Spasitele v Ostravě 13:30 Generální audience Svatého otce 14:05 Muzikanti, hrajte 14:35 Haiti, 75 let přítomnosti salesiánů na Haiti 14:55 Tajemství skla 15:00 Noeland (61. díl) 15:30 Setkání Salesiánů spolupracovníků na Svatém Kopečku 2016 15:40 Řeckokatolický magazín 16:00 Zpravodajské Noeviny: 20. 12. 2016 16:20 Arbitráž 16:45 V pohorách po horách (10. díl): Velký Kosíř – Haná 16:55 Ars Vaticana (1. díl) 17:05 Papež František: Můj život 18:00 Animované biblické příběhy: Rút 18:25 Sedmihlásky (1. díl): Vánoce, Vánoce, skoro-li budete 18:30 O pasáčku Asafovi (12. díl) 18:40 Zázrak v pralese 19:10 Večeře u Slováků [P] 19:30 Zpravodajské Noeviny: 22. 12. 2016 [P] 20:00 Benefiční koncert ČFS Brno z kostela Povýšení svatého Kříže v Židlochovicích 21:20 Putování po evropských kláštřech: Klášter benediktinek v Loppem, Belgie 22:00 Pod lampou [P] 0:05 Vatican magazine (888. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:35 Legrace za pár drobných 0:50 Zpravodajské Noeviny: 22. 12. 2016 1:10 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 23. 12. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 22. 12. 2016 6:30 Můj chrám: Mgr. Andrea Růžičková, herečka a modelka, v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně v Praze 6:45 Outdoor Films s Tomášem Sedláčkem (54. díl): Na jeden z nejdelších a nejnáročnějších treků světa 8:20 Velehradská zastavení, 6. díl: Poutníci ze Slovenska 8:30 Noční univerzita: P. Petr Chalupa – Biblické základy křesťanských Vánoc 10:05 ARTBITR – Kulturní magazín (29. díl): S Anděl Páně 2 10:15 Dům ze skla? (12. díl) 11:20 Vezmi a čti: Prosinec 2016 11:40 Sedmihlásky (1. díl): Vánoce, Vánoce, skoro-

li budete 11:45 O pasáčku Asafovi (12. díl) 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Ars Vaticana (1. díl) 13:00 Léta letí k andělům (57. díl): Jan Graubner – metropolita moravský 13:25 Ivo Cívárek na Mohelnickém dostavníku 2014 (3. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 14:00 Kulatý stůl (9. díl): Vánoční tradice 15:30 Putování modrou planetou: Egypt 16:15 Zpravodajské Noeviny: 22. 12. 2016 16:35 Missio magazin: Prosinec 2016 17:40 Povolání – Seestra Olga 18:00 Makedonie – Zkušenost zmrtyvýchvstání 18:30 O pasáčku Asafovi (13. díl) 18:40 Sedmihlásky (1. díl): Vánoce, Vánoce, skoro-li budete 18:45 Můj Bůh a Walter: Mše II. 19:20 Putování po evropských kláštřech: Klášter benediktinek v Loppem, Belgie 20:00 Budu ti sloužit: Život sv. Camilla de Lellis 20:55 V pohorách po horách (10. díl): Velký Kosíř – Haná 21:05 Papež František: Můj život 22:00 Večeře u Slováků 22:20 Mezi pražci (53. díl): Prosinec 2016 23:05 Noemova pošta: Prosinec 0:40 Magazín festivalu outdoorových filmů 2016 (6. díl): Ohlédnutí 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 24. 12. 2016

6:05 Pod lampou 8:10 Magazín festivalu outdoorových filmů 2016 (6. díl): Ohlédnutí 8:35 Noeland (61. díl) 9:05 Sedmihlásky (2. díl): Štědrý večer nastal 9:15 Animované biblické příběhy: Rút 9:45 Vánoční Devítka: Záznam z vánočního koncertu kapely Devítka v ostravském klubu Parník 10:25 Všechno skončí dobře: Zjevení blahoslavené Juliány z Norwich 11:25 Borotinské betlémy 11:40 Vezmi a čti: Prosinec 2016 12:00 Angelus Domini [P] 12:10 Zpravodajské Noeviny: 22. 12. 2016 12:35 V ten vánoční čas aneb Permonik a betlémy na ostravském hradě 13:35 Vatican magazine (888. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:10 Vánoční koncert skupiny Poutníci 15:10 Jak se stává betlém? 15:40 Večeře u Slováků 16:05 Terra Santa News: 21. 12. 2016 16:30 Františkovo jesličky: Schola brněnské mládeže 17:50 Film o filmu Anežka Česká [P] 18:15 Sedmihlásky (2. díl): Štědrý večer nastal 18:25 Animované biblické příběhy: Narodil se Král 18:50 Sedmihlásky (1. díl): Vánoce, Vánoce, skoro-li budete 18:55 O pasáčku Asafovi (14. díl) 19:10 V souvislostech (165. díl) [P] 19:35 Vánoční koncert ČFS Brno z Besedního domu v Brně [P] 21:15 Evangelium: Štědrý den 21:30 Vigilie ze slavnosti Narození Páně z baziliky sv. Petra v Římě [L] 23:10 Evangelium podle Matouše: Narození Ježíše Krista 0:15 Má vlast: Vánoční koncert z kostela sv. Šimona a Judy v Praze 1:40 Mohelnický betlém 1:50 Vánoční koncert Václava Hudečka 2:45 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 25. 12. 2016

6:05 Evangelium: 1. svátek vánoční 6:15 Noční univerzita: P. Petr Chalupa – Biblické základy křesťanských Vánoc 7:50 Vánoční koncert Tomáše Kočka a Orchestru 8:50 Betlém Horní Lideč: Znamení betléma 9:20 Večeře u Slováků 9:40 Sedmihlásky (80. díl): Veselé vánoční hody, Štěstí, zdraví 9:45 Evangelium: 1. svátek vánoční 10:00 Mše svatá ze Slavnosti Narození Páně z kostela sv. Bartoloměje v Kravařích [L] 11:25 ARTBITR – Kulturní magazín (29. díl): S Anděl Páně 2 11:35 V souvislostech (165. díl) 12:00 Požehnání Urbi et Orbi [L] 12:35 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News 13:20 Jesličková pobožnost z Oščadnice 14:50 Evangelium podle Matouše: Narození Ježíše Krista 16:00 Živý betlém: Dřevěné městečko Valašského muzea v přírodě, Rožnov pod Radhoštěm 17:00 V souvislostech (165. díl) 17:20 Muzikanti, hrajte 17:55 Sedmihlásky (80. díl): Veselé vánoční hody, Štěstí, zdraví 18:00 Cirkus Noeland (32. díl) [P] 18:30 Animované biblické příběhy: Samuel 18:55 Noemova Archa [P] 20:00 Marie z Nazaretu (1. díl) 21:50 Jesličky svatého Františka 23:05 Papež František: Můj život 0:00 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News 0:45 Od Betléma k jesličkám 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Liturgická čtení

Neděle 18. 12. – 4. neděle adventní
 1. čt.: Iz 7,10-14
 Ž 24(23),1-2.3-4ab.5-6
 Odp.: srov. 7c+10b (*At' vejde Hospodin, on je král slávy!*)
 2. čt.: Řím 1,1-7
 Ev.: Mt 1,18-24

Pondělí 19. 12. – ferie
 1. čt.: Sd 13,2-7.24+25a
 Ž 71(70),3-4a.5-6ab.16-17
 Odp.: srov. 8 (*Nechť ústa má oplývají chválou, abych zpíval o tvé slávě.*)
 Ev.: Lk 1,5-25

Úterý 20. 12. – ferie
 1. čt.: Iz 7,10-14
 Ž 24(23),1-2.3-4ab.5-6
 Odp.: srov. 7c.10b (*At' vejde Hospodin, on je král slávy!*)
 Ev.: Lk 1,26-38

Středa 21. 12. – připomínka sv. Petra Kanisia
 1. čt.: Pis 2,8-14 nebo Sof 3,14-18a
 Ž 33(32),2-3.11-12.20-21
 Odp.: 1a.3a (*Radujte se, spravedliví, z Hospodina, zpívejte mu píseň novou.*)
 Ev.: Lk 1,39-45

Čtvrtek 22. 12. – ferie
 (v českobudějovické diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)
 1. čt.: 1 Sam 1,24-28
 1 Sam 2,1.4-5.6-7.8abcd
 Odp.: srov. 1a (*Srdce mé jásá v Bohu, mém spasiteli.*)
 Ev.: Lk 1,46-56

Pátek 23. 12. – připomínka sv. Jana Kentského
 1. čt.: Mal 3,1-4.23-24
 Ž 25(24),4-5ab.8-9.10+14
 Odp.: Lk 21,28 (*Vzprimte se a zdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykoupení.*)
 Ev.: Lk 1,57-66

Sobota 24. 12. – ferie (ráno)
 1. čt.: 2 Sam 7,1-5.8b-12.14a.16
 Ž 89(88),2-3.4-5.27+29
 Odp.: srov. 2a (*O tvém milosrdenství, Hospodine, na věky budu zpívat.*)
 Ev.: Lk 1,67-79

večer:
 1. čt.: Iz 62,1-5
 Ž 89(88),4-5.16-17.27+29
 Odp.: 2a (*Na věky chci zpívat o Hospodinových milostech.*)
 2. čt.: Sk 13,16-17.22-25
 Ev.: Mt 1,1-25

v noci:
 1. čt.: Iz 9,1-3.5-6
 Ž 96(95),1-2a.2b-3.11-12.13
 Odp.: Lk 2,11 (*Dnes se nám narodil Spasitel, Kristus Pán.*)
 2. čt.: Tit 2,11-14
 Ev.: Lk 2,1-14

za svítání:
 1. čt.: Iz 62,11-12
 Ž 97(96),1+6.11-12
 Odp.: *Světlo dnes zazáří nad námi, neboť se nám narodil Pán.*
 2. čt.: Tit 3,4-7
 Ev.: Lk 2,15-20

Poselství Královny míru Mirjaně

„Drahé děti! Moje mateřské srdce pláče, když vidím, co moje děti dělají. Hříchy se množí, čistota duše je čím dál méně důležitá, na mého Syna se zapomíná, je čím dál méně uctíván, a moje děti jsou pronásledovány. Proto vy, děti moje, apoštolové mé lásky, duší i srdcem vžijte Jméno mého Syna. On pro vás bude mít slova světla. On se vám projevuje, s vámi láme chléb a dává vám slova lásky, abyste je přetvářeli ve skutky milosrdenství, a tak budete svědky pravdy. Proto, děti moje, nebojte se. Dovolte mému Synu, aby byl ve vás. On si vámi poslouží, aby ošetřoval raněné a obrazel ztracené duše. Proto, děti moje, vraťte se k modlitbě růžence. Modlete se ji s pocitem dobroty, obětí a milosrdenství. Modlete se, nejen slovy, ale i milosrdnými skutky. Modlete se s láskou vůči všem lidem. Můj Syn obětí povýšil lásku. Proto, žijte s Ním, abyste měly sílu a naději, abyste měly lásku, která je život a která vede do věčného života. Díky Boží lásce i já jsem s vámi a mateřskou láskou vás povedu. Děkuji vám.“ (Panna Maria byla velmi smutná.)

Soldo, 2. prosince 2016

Hanácký mužský sbor Rovina ve spolupráci s Maticí svato-kopeckou, spolkem uvede v **úterý 27. prosince 2016 v 18 hodin v bazilice na Svatém Kopečku u Olomouce VÁNOČNÍ KONCERT**, ve kterém vystoupí cimbálová muzika Pramínky z Laška a Hanácký mužský sbor Rovina z Olomouce.

Srdečně zveme na již tradiční **VÁNOČNÍ KONCERT**, který se uskuteční v **katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové v pondělí 26. prosince 2016 od 17.00 hodin**. V podání sboru Cantores Gradecenses a orchestru Harmonie východočeských filharmoniků zazní **Česká mše vánoční op. 17** Miroslava Příhody a koledová **Vánoční kantáta** Luboše Fišera. Diriguje Josef Zadina, regenschori katedrály. **Vstupné na koncert je dobrovolné.** Těšíme se na setkání s vámi!

Prodáváme PUZZLE BETLÉMA, 260-920 dílků. Cena s poštovním je 150, 280 a 400 Kč. **Objednávky:** Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinské nám. 87/20, 674 01 Třebíč • trecicmartin@volny.cz • tel.: 728 045 354 nebo 728 133 220. Více na <http://mujweb.cz/trecicmartin/>.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

17. – 24. PROSINCE 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 18. 12.		PO 19. 12.		ÚT 20. 12.		ST 21. 12.		ČT 22. 12.		PÁ 23. 12.		SO 24. 12.	
Antifona	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131
Antifony	116	124	124	134	125	134	125	134	125	135	125	135	150	163
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1183	1313	1199	1331	1214	1347	1229	1364
Krátké čtení a zpěv	116	125	133	144	136	148	139	152	143	155	146	159	150	163
Antifona k Zach. kantiku	116	125	133	144	136	148	140	152	143	156	146	159	150	163
Prosby	117	125	133	144	136	148	140	152	143	156	147	159	150	163
Závěrečná modlitba	117	126	134	145	137	149	140	153	143	156	147	160	151	164
Modlitba během dne:														
Hymnus	123	133	123	133	123	133	123	133	123	133	123	133	123	133
Antifony	124	133	124	133	124	133	124	133	124	133	124	133	124	133
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	118	126	134	145	137	149	141	153	144	157	147	160	151	164
Závěrečná modlitba	117	126	134	145	137	149	140	153	143	156	147	160	151	164
Nešpory:														
	SO 17. 12.													
Hymnus	121	130	121	130	121	130	121	130	121	130	121	130	157	170
Antifony	114	123	119	128	124	134	125	134	125	134	125	135	157	170
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1224	1359
Kr. čtení a zpěv	115	123	119	128	135	146	138	150	142	154	145	158	148	161
Ant. ke kant. P. M.	128	139	132	143	135	147	139	151	142	154	145	158	149	162
Prosby	115	123	119	128	135	147	139	151	142	155	145	158	149	162
Záv. modlitba	117	126	117	126	134	145	137	149	140	153	143	156	147	160
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

MODLITBA - ZÁKLAD DUCHOVNÍHO ŽIVOTA

DUCHOVNÍ SETKÁNÍ U MARIÁNSKÝCH SLOUPŮ V ČESKÉ REPUBLICĚ • MODLITBY K POBOŽNOSTI
Uspořádal a průvodní slovo sepsal P. ThDr. Jiří Koníček • Úvodní slovo Jan Graubner, arcibiskup olomoucký

Modlitební brožurka k duchovním setkáním u mariánských sloupů v ČR. Obsahuje pobožnost u mariánského sloupu, texty k bohoslužbě slova a kázání, litanie a modlitby k pobožnosti, zpěvník několika vhodných písní. Na závěr je přidán přehled mariánských sloupů v ČR. Vyšlo s církevním schválením.

Hnutí obnovy duchovních tradic z.s. • Brož., A5, 28 stran, 30 Kč

O DUCHOVNÍM ŽIVOTĚ A O MODLITBĚ • OTÁZKY A ODPOVĚDI
Józef Augustyn SJ • Z polštiny přeložila Jindra Hubková • Úvod Piotr Slabek

Na zásadní a mnohdy palčivé otázky, kladené účastníky duchovních cvičení, autor nabízí odpovědi hluboce zakotvené jak v bohatství spirituální teologie, tak i ve výborné znalosti lidské psychologie, podložené zkušenostmi s mnohými osudy. Opírá se o Písmo svaté, Ignácova Duchovní cvičení i o řadu dalších duchovních autorů. Vedle obecnějších výkladů o zákonitostech duchovního života a modlitby se zaměřuje především na provázení duchovním životem v náročných situacích (přetíženost, specifické problémy mládí i stáří, osobní utrpení, nepřijemnosti ze strany okolí) a na potíže s modlitbou (hledání správného způsobu modlitby, roztržitost, lenost, únava). Poukazuje na tvůrčí potenciál vnitřních nesnází, které naznačují,

ji, ve které oblasti došlo k nezdravému vývoji a na co je tedy zapotřebí se při jejich řešení nejprve soustředit.

Cesta • Brož., 139x200 mm, 144 stran, 180 Kč

BELETRIE K ZAMYŠLENÍ

MALÝ PRINC
Antoine de Saint-Exupéry • Ilustrovala Markéta Vydrová • Z francouzštiny přeložila Michala Marková

Opuštěný letec se v africké poušti setkává s Malým princem. Zatímco se pokouší opravit havarovaný stroj, povídají si spolu o dobrou a zlu, přátelství a lásce, a o odpovědnosti za ty, které milujeme... Jedno z nejslavnějších děl moderní světové literatury.

Stanislav Juhaňák - TRITON • Váz., 185x185 mm, křídový papír, 120 stran, 249 Kč

KLAUZURA - VSTUP ZAKÁZÁN!
Consilia Maria Lakottová • Z němčiny přeložila Maria Mlada Ondrášová

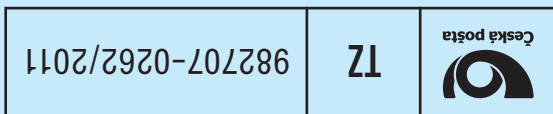
Když Clare Nellová, vycházející hvězda stříbrného plátna, ze dne na den odejde do kláštera, šéfredaktor úspěšného časopisu pro ženy za ní vysílá mladičkou redaktorku Eileen, aby stůj co stůj odhalila hereččinu pikantní tajemství. Ta, naprosto neznalá klášterních pravidel, vstupuje v utajení k dominikánkám, aby zde strávila nejdříve jako postulanka a poté jako novicka rok, na jehož konci vznikne zajímavá reportáž. Alespoň takový je plán...

Stanislav Juhaňák - TRITON • Brož., 113x165 mm, 216 stran, 169 Kč

INFORMACE O PŘEDPLATNÉM SVĚTLA NA ROK 2017 jsme uveřejnili na této stránce ve Světle č. 42.

Vánoční otevírací dobu prodejny na Dolním nám. najdete na našich webových stránkách.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Malice cyrilometodějská, spol. s r. o. Vydává Malice cyrilometodějská, spol. s r. o., Olomouc. Redakce: Sětrařák Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz); objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky.knih: e-mail: svetlo@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasor aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.